

Universitätsbibliothek Wuppertal

Scholia in Sophoclis tragoedias vetera

Sophocles

Lipsiae, 1888

Εἰς Ἀντιγόνην

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5413)

ΕΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

1 ὦ κοινὸν ἀντάδελφον· ἀντάδελφον εἶπεν ὅτι Fol. 49 b
 ἐκ τῶν αὐτῶν γερόνασι· πολλάκις δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ
 τοῦ ἀδελφοῦ τίθησι τὸ κοινὸν ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ
 5 ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων
 τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν ἐπήγαγεν τὸ ἀντάδελφον
 ὅπερ παρίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς
 γεγονότας· τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ
 ἀδελφοῦ τίθησιν οἷον καὶ ἐν ταῖς Ἰδιοφόροις τέταχεν
 10 πολὺκοινων Ἀμφιτρίταν

ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον.

περιφραστικῶς ἀδελφὴ Ἰσμήνη.

Fol. 50 a

2 ἄρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεύς· τὸ ὅ τι ἀντὶ τοῦ ὅ, ὁ δὲ
 νοῦς ἄρα γέ ἐστι τῶν ἀπ' Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον
 15 οὐχὶ ὁ Ζεὺς ἔτι ζῶσαις ἡμῖν τελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν, ἄρα
 ἔχει τι ὁ Ζεὺς τούτων τῶν κακῶν μείζον ποιῆσαι εἰς
 ἡμᾶς; εἶπεν δὲ διττῶς, πρῶτον μὲν ὅ τι ἔπειτα δὲ
 ὁποῖον ἀρκοῦντος θατέρου.

4 οὐτ' ἄτης ἄτηρ· Δίδυμός φησιν ὅτι ἐν τούτοις

3 πολλάκις] v. 202. Oed. Tyr. 261. Col 535. — 10 fr. 607.
 — 14 ἐστι] ti addit M. Schmidt. — 19 Δίδυμος] Schmidt.
 fr. 4 (p. 241).

τὸ ἄτης ἄτερ ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφραζο-
μένοις· λέγει γὰρ οὕτως, οὐδὲν γὰρ ἐστὶν οὔτε ἀλγεινὸν
οὔτε ἀτηρὸν οὔτε αἰσχρὸν ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς, ἄτης
ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν· περισσὸν δέ ἐστι καὶ τὸ
ἔτερον οὐ ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι· σύνηθες δὲ 5
τοῦτο τραγικοῖς.

7 καὶ νῦν τι τοῦτ' αὖ φασιν· ἐγκλιτικῶς προ-
ενεκτέον τὸ τι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν ἐρωτήσῃ ὁ λόγος ἀλλ'
ἐν ἀποφάσει ἀορίστως.

πανδρήμω πόλει] πάσῃ τῇ πόλει.

10

9 ἢ λαυθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ
τοῖς φίλους ἰόντα;

τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα;

10 πρὸς] ἀντὶ ἐπί.

11 φίλων] λείπει ἢ περὶ, περὶ φίλων.

15

14 διπλῇ χειρὶ· τῇ ὑπ' ἀλλήλων· τοῦτο γὰρ δηλοῖ
τὸ διπλῇ οἷον ὑπ' ἀλλήλων ἀναιρεθέντων τῶν ἀδελφῶν.

15 ἐπεὶ δὲ φροῦδος· ἀντὶ ἀφ' οὗ πεπλεύκασιν
Ἑλληνες· Ὀμηρος

ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον <ἔπερσεν>· 20

τὸ δὲ φροῦδος καθ' ὑπερβολὴν εἴρηται.

ἐπεὶ] ἀντὶ ἀφ' οὗ.

16 οἷον οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμὶ ἢ ἐν ἀγαθοῖς ἢ
ἐν κακοῖς.

ὑπέρτερον] ἀντὶ τοῦ πλέον.

25

17 ἀτωμένη] ἄτῃ συνεχομένη.

4 τὸ ἔτερον οὐ] γ. 5. — 6 τραγικοῖς] τοῖς τραγικοῖς 1
(= Lobkowicianus). — 7 προσενεκτέον L, corr. Schaeferus. —
18 πεπλεύκασιν] πεφεύγκασιν Elmsl. — 20 Od. α 2. ἔπερσεν
add. l.

18 ἦδειν καλῶς: ἀντὶ τοῦ ἦδεα [καλ]. ἦδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν.

19 τοῦδ' οὖνεκ' ἐξέπεμπον: ἀντὶ διὰ τοῦτό σε ἤγαγον ἐνταῦθα· τὸ δὲ ἐξέπεμπον ἀντὶ τοῦ μετεπεμ-
5 πόμην.

20 καλχαίνουσα: ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα καὶ τετα-
ραγμένως φροντίζουσα· κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόλχος τῆς
πορφύρας ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιῶσα
βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν παρ' ὃ καὶ Κάλχας
10 ὁ μάντις.

φροντίζουσα.

ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα ὥς τὸ βυσσοδομεῦν.

21 οὐ γὰρ τάφου νῶν: ἀντὶ τοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ
λόγος κατ' ἐρώτησιν οὕτω πρὸς τὸ ἐξῆς, οὐ γὰρ τῶν
15 κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ Κρέων τὸν
δὲ οὐ;

23 δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος.

26 Πολυνείκους νέκυν] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Πο-
λυνείκην.

20 30 θησαυρὸν] ἔρμαιον, εὖρημα.

πρὸς χάριν βορᾶς] πρὸς τέρψιν τροφῆς.

31 τοιαῦτά φασι: τὸ ἐξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν
ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ κἄμοι κεκηρυχέειν· τὸ δὲ λέγω
γὰρ κἀμὲ διὰ μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησεν, λέγω
25 γάρ, φησὶν, ὅτι κἀμὲ προσπεριέλληφε τῷ κηρύγματι·
ἔτι γὰρ καὶ ξυμυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ.

ἀγαθόν: ἐν εἰρωνείᾳ.

1 καὶ delevi. — 2 τοῖς τοιοῦτοις L. — 6 πορφύρουσα] Π.
φ 551, alibi — 7 κόλχος Lasc. — 9 ὃ] ὃ L, corr. Elmsl. —
12 βυσσοδομεῦν] Od ι 316, alibi.

32 εἴπερ δεῖ καμὲ συνκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσιν.
κηρύξαντ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ κηρυχθέναι ὡς τὸ
σιγήσας ἔχω ἀντὶ τοῦ σιγᾶ.

33 νεῖσθαι] ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι.

35 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν· οὐχ ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ 5
πρᾶγμα ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς καὶ ὡς πάρεργον ἀλλ'
ὡς μέγα· ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδέν ἀλλὰ μέγα.

38 ἐσθλῶν] λείπει γονέων ἢ ἢ ἐσθλῶν γονέων.

39 τί δ', ὦ ταλαῖφρον· τὸ ἐξῆς, τί δὲ ἔν σοι
ἐγὼ προσθείμην πλέον ἀντὶ τοῦ σοι γενοίμην χρήσιμος, 10
εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοι, λύουσα τὸν νόμον καὶ θάπτουσα
τὸν ἀδελφόν; εἰ δὲ γράφεται ἢ 'φάπτουσα ἀντὶ τοῦ
λύουσα τὸν νόμον ἢ ἐπιβεβαιούσα αὐτόν.

εἰ τὰδ' ἐν τούτοις] εἰ ταῦτα Κρέων ἐκέλευσεν.

40 προσθείμην· ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι. 15

42 ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἥθος ὄρα κινδύνευμα
καλούσης τὸ ἔργον· τὸ δὲ ποῖ γνώμης ποτ' εἴ ὡς
ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει.

44 τὸν ἀπηγορευμένον καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς
πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ; 20

Fol. 50b 45 τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν· εἰ μὴ σὺ θέλεις
θάπτειν ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη· ἢ οὕτω, καὶ μὴ
προσποιῇ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφὸν ἀλλ' ἄλλοτριοῖς
σαντὴν τῆς συγγενείας ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν
ἀδελφόν· Δίδυμος δέ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν 25
τὸν ἐξῆς στίχον νενοθεῦσθαι.

2 ὡς] καὶ L, corr. Lasc. — 3 σιγήσας ἔχω] fragmentum?
— 4 ad ἄγειν v. 34 refert Wunderus. — 12 φάπτουσα] φ in
litura literae θ. — 13 ἐπιβεβαιούσα] ἐπικρουῖσα (scr. ἐπικυ-
ροῦσα) l. — 16 * * * * * ἐκ τούτου L.
— 25 Δίδυμος] fr. 5 (p. 242). — 26 νενοθεῦσθαι] excidit
obelus.

47 ὦ σχετλία, Κρέοντος· αἱ ἀντιλογίαι δῆλαί εἰσιν·
ἡ μὲν γὰρ τῷ πράγματι ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ.

48 ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν· οὐ μέτεστιν αὐτῷ
εἶργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν· ἢ οὕτως, οὐ μέτεστιν αὐτῷ
5 τὰ ἡμέτερα βουλευόμενα εἶργειν.

49 πατήρ | ὥς νῦν ἀπεχθής· τὰς συμφορὰς σκό-
πησον τοῦ παντὸς γένους καὶ πῶς ὁ πατήρ ἀκλεῆς
ἀπώλετο, οὐ μόνον δὲ ἀκλεῆς ἀλλὰ καὶ ἀπεχθής διὰ
τὸν γενόμενον λοιμόν.

10 51 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων· αὐτὸς γὰρ
ἑαυτὸν ἐφώρασεν καὶ ἔγνω συνὼν τῇ μητρί· ἢ ὦν
αὐτὸς ἐπόπτῃς ἐρένετο ἢ τῶν φανερῶν καὶ πᾶσιν
ἐγνωσμένων.

53 διπλοῦν ἔπος] διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα, μήτηρ
15 τε καὶ γυνή.

ἔπος] πάθος.

54 ἀρτάναισι] ἀγχνόαις.

λωβᾶται] ἀφανίζει, ἀπόλλυσιν.

58 μόνα] μηδενὸς ἐπικούρου ὄντος ἡμῖν.

20 59 εἰ νόμου βία | ψῆφον τυράννων· εἰ τὴν γενο-
μένην ψῆφον τῶν τυράννων τῇ τοῦ νόμου ἀνάγκῃ
παραβαίημεν. τουτέστιν εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τῶν
νόμων τοῖς τυράννοις ἐπομένην παραβαίημεν.

60 κράτῃ] τὰς βασιλείας.

25 61 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν· πρῶτον μὲν ὅτι
ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθὼ γυναικες ἔπειτα καὶ
ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι καθὼ ἀσθενέστεραι.

2 πρᾶγματι] προστάγματι (coll. schol. v. 853. 872) Wexius.

— 7 πατὴρ ἀκλεῶς L. — 8 ἀπεχθής] ἐπαχθής L, corr. Lasc.
— 27 καθὼ ἀσθενέστεραι] ἀσθενέστεραι suspectum; ὅποτεταγ-
μέναι Br.

παρὰ τὸ Εὐριπίδου

γυνὴ γὰρ τᾶλλα <μὲν> φόβου πλέα
κακὴ δ' ἐς ἀλλήν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.

64 ἀλγίονα] λυπηρότερα.

λείπει τὸ <ὥστε>, ὥστε ἀκούειν ταῦτα καὶ τὰ 5
τούτων χείρονα.

65 τοὺς ὑπὸ χθονός: ἢ τὸν Πολυνείκη ἢ τοὺς
χθονίους δαίμονας· πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ πρόποντος
ἐφρόντισεν· φησὶ γὰρ ὅτι ἀπολογήσομαι τοῖς κατὰ
χθονός. 10

66 ξύγγνοιαν ἴσχειν: συγγνώμην ἔχειν ὅτι βία
πράσσω ταῦτα.

67 τοῖς ἐν τέλει] τοῖς βασιλεῦσι.

τὸ | γὰρ περισῶς πράσσειν: γνωμολογικῶς ἀπαλ-
λάττεται· τὸ γὰρ παρὰ δύναμιν τι πράττειν ἡλίθιον. 15

69 οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι |
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρώης μετὰ: τὸ τέλειον
οὐτ' ἂν κελεύσαιμι, τὸ δὲ ἐξῆς οὔτε εἰ θέλοις πράττειν
ἐμοῦ μετὰ ἡδέως ἂν δρώης· δαιμόνιον δὲ τὸ ἥθος·
φησὶν, οὔτε σε ἀναγκάσω ἀλλ' οὐτ', εἰ θέλοις, ἡδέως 20
δέξομαί σου τὴν ἐπικουρίαν.

71 γίγνωσκε ὅποια σὺ θέλεις, τὸ πείθεσθαι τοῖς
τυράννοις· ἢ τοιαύτη γενοῦ ὅποια καὶ βούλει.

72 καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ: θαψάσῃ τὸν ἀδελ-
φὸν ἀντὶ τοῦ καλὸς μοι ἔσται ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος 25
τουτέστιν εὐκλεέστατος.

2 Med. v. 263. — 5 ὥστε addidi; cf. annot. schol. Ai. v. 198. — 18 κελεύσαιμι] κελεύσαιμεν L, corr. Lasc. — 19 δαιμόνιον] δ ex το. — 20 εἰ] ἂν L, correxi. — 21 δέξομαι] ἔξομαι L, correxi. — 24 θαψούσῃ L, correxi.

74 ὅσια πανουργήσασα: δίκαια μετὰ πανουργίας
ἐργασαμένη ὥς αὐτὴ λέγεις ἐπεὶ προείπεν

τὸ γὰρ

περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα·

5 ἢ οὕτως, ὅσια πανουργήσασα ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα
ἐργασαμένη.

75 τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε: γενναῖον καὶ τοῦτο
εἰς ὑποθήκας συντελοῦν τῆς μετὰ ταῦτα ἀποδημίας
ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι μεμνημένον ἐκείνου τοῦ χρόνου
10 καὶ ὅτι δεῖ λόγον ὑποσχεῖν κάτω· ἐπεμβέβληται δὲ
ταῦτα τοῖς ποιήμασιν οὐκ ἀχρεῖως εἰς εὐσέβειαν προ-
τρεπόμενα.

77 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσας: τὰ παρὰ θεοῖς
τίμια ἀτίμαξε· τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς καὶ ὅσιον
15 νενόμισται τὸ θάπτειν νεκροὺς οἷς μᾶλλον δεῖ πείθε-
σθαι ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασιν.

80 σὺ μὲν τὰδ' ἂν προὔχοιο: σὺ μὲν ταῦτα προ-
φασίζον· τὰς γὰρ προφάσεις προχάνας ἐκάλουν ὥς καὶ
Καλλίμαχος

20 ἄγραδε τῷ πάσῃσιν ἐπὶ προχάνησιν ἐφοῖτα

ἐν τῷ γ' Αἰτίων· ἢ σὺ ταῦτα προβάλλον ἢ σὺ μὲν
τούτοις ἂν σαντὴν σκεπάζεις.

81 τοῦτο ἤδη τῆς προθυμίας ἀνζητικόν.

82 οἷμοι ταλαίνης: φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ

3] γ. 67. — 8 ἀποδημίας] ἐπιδημίας L, correxi; ἢ ἐνεῖ
ἀποδημία est apud Platonem Phaed. 61e. — 17 ταῦτα] τοιαῦτα
L, corr. l. — 20 fr. 26. ἀγραδετω L, ἄγραδε Buttmanus, ποι
Bentleius, τοι Valcken., ἅμα δὲ τῷ l, τῷ (quam ob rem) Schnei-
derus. προχάναισιν L, corr. A. — 21 αἰτίων L, corr. Lasc.
προυβάλλον L.

ἦθος ἀλλ' εὐλαβές· δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ
καὶ ἀναβοᾷ περιπαθῶς.

83 πότμον] βίον.

86 οἷμοι, καταύδα· διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι ἐφ' οἷς
ποιῶ ἀγάλλομαι· πᾶσιν οὖν ἀπάγγελλε αὐτά· ἅμα δὲ 5
καὶ ἐφρυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρίζεσθαι.

88 ἐπὶ ἀδυνάτοις νεανιεύῃ καὶ ἐπὶ ἀηδέσι τέρπη
τὴν ψυχὴν.

89 οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή· τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ
διὰ τὸ θάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μάλιστα ἀδελφόν. 10

90 εἰ καὶ δυνήσῃ γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων· εἰ καὶ
δυνήσῃ ἀρέσκειν ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾷς.

Fol. 51a

91 οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω· ὅταν ἀδυνατήσω
τότε παύσομαι, νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν.

92 οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλὸν ἐστίν. 15

94 προσκείσῃ δίκῃ· ἀντὶ τοῦ δικαίως ὥς καὶ
ἡμεῖς ἔτι φαιμέν ἐν τῇ συνηθείᾳ βία ἀντὶ βιαίως· ἢ
ἢ πρὸς τοῦ δίκῃ ἐστὶν ἢ οὕτω, πρὸς τῷ τῇ δίκῃ
ἀπεχθέςθαι καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ· καλῶς δὲ
τὸ κείσῃ ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγεννησομένην 20
τιμωρίαν αἰνιξῇται.

96 πείσομαι γὰρ οὐ | τοσοῦτον οὐδέν· οὐδὲν δεινόν,
φησί, πείσομαι ὅπερ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου
ἀποστερήσει ἀντὶ οὐδὲν τηλικούτον κακὸν πείσομαι
ᾧστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν. 25

99 ἄνους μὲν ἔρχῃ· ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκιν-
δύνως πράττεις εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι.

100 ἀκτὺς ἀελίου· σύνοδος τινῶν Θηβαίων γερόν-

3 βίον] γο praefixit m. rec. — 9 μάλιστ' (ut in textu) L
— 18 πρὸς τῷ] πρὸς τὸ L, corr. Br. — 19 ἀπέχθεςθαι L, corr.
Dind.

των ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκεν· μετάπεμπτοι δὲ
 εὐόκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ Κρέοντος γεγενῆσθαι ἐπεὶ καὶ
 τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι
 δεῖ· καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ τὰς Θήβας
 5 καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν Ἀργείων ἀνήρηνται εἰκότως
 περιχαρεῖς εἶσι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν·
 ὁ δὲ λόγος, ὃ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας
 φαιδρὰ ἡμῖν φανεῖσα.

ἀντὶ τοῦ ἀκτίνος.

10 τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ: τὸ τὸ πρὸς τὸ φανέν,
 τὸ δὲ ἐξῆς ὃ τῆς ἀκτίνος τοῦ ἡλίου φῶς τὸ φανέν
 ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν· τοῦτο γὰρ
 προσληπτέον.

103 ὃ χροσέας ἀμέρας: ὃ ἀκτὺς τῆς ἡμέρας ὀφθαλ-
 15 μός, ὁ δὲ νοῦς ὃ καλλίστη ἡμέρα, ἐφάνης ἐν Θήβαις
 βάντα τὸν Ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγία
 τουτέστι πάσῃ σάγῃ καὶ σκευῇ χρησάμενον ὀξύτερον
 κινήσασα χαλινῷ φυγάδα.

περιφραστικῶς ὃ ἡμέρα.

20 104 Δίρκῃ κρήνῃ καὶ ποταμὸς Θηβῶν.

106 λεύκασπιν] καὶ Εὐριπίδης

λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν.

107 πανσαγία] σὺν πανοπλία· ἦτοι δὲ τὸν Ἄδρα-
 στὸν φησιν ἢ ἀφ' ἐνὸς τὸ πληθὸς δηλοῖ.

2 ὑπὸ τοῦ Κρέοντος] v. 159 sqq. — 3 τῆς εἰσόδου] ^ς τὸ ὄδοῦ
 pr. mutatum in ^ς τὸ <εἰ>σ<ό>δον L. πιθανῶς L, corr. Lasc. —
 ρθώκασι

4 κατωρθώσαν, το facto ex τε et πόρθησαν delete L. τῇ
 προτέρα τὰς Θήβας L, τῇ προτεραίᾳ οἱ Θηβαῖοι Lasc.; κατωρθώ-
 κασι τὰς Θήβας est „errexerunt urbem“; cf. Oed. Tyr. v. 46.
 — 14 ὃ ἀκτὺς] ὡς ἀκτὺς L, corr. Lasc. — 22] Phoen. v. 1099.
 Ἀργείων] ex Ἀργείον L.

108 πρόδρομον: ὑπὲρ τὸ δέον δραμόντα διὰ τὴν
φυγὴν.

ὀξυτέρῳ] ὀξεῖ.

109 κινήσασα χαλινῷ: οἶον παρασκευάσασα τῶν
χαλινῶν μετὰ σπουδῆς ἐφάψασθαι διὰ τὴν ὀξυτέραν
φυγὴν.

110 ὃν ἐφ' ἡμετέρα γᾶ: ὄντινα στρατὸν Ἀργείων
ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεῖς ἤγαγεν ὁ Πολυνείκης
οἶον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν· διὰ
βραχέων δὲ εἶπεν αὐτὸ ὥς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑπο- 10
θέσεως.

111 ἀρθεῖς νεικέων: ἐπαρθεῖς εἰς θυμὸν καὶ παρ-
οξυνθεῖς· ἀμφιλόγων δὲ ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν
ἀμφιβολίας ἐμποιούντων.

113 τὸ ἐξῆς αἰετὸς ὥς, ὥς αἰετός. 15

114 ὥς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι ἀντὶ τοῦ λευκοτάτη.
λευκῆς χιόνος πτέρυγι: τοῦτο ἀλληγορικῶς φησιν
ὥς ἐπὶ αἰετοῦ, δηλοῖ δὲ ὅτι λεύκασπις ἦν ὁ τῶν Ἀργείων
στρατός· λείπει δὲ τὸ ὥς ἵν' ἢ ὥς χιόνος, τὸ δὲ
πτέρυγι μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὅπλων ἔλαβεν. 20

στεφανὸς] ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις.

117 στάς δ' ὑπὲρ μελάσθων: ὥς αἰετὸς ὁ Πολυ-
νείκης κυκλώσας τὰς Θήβας ταῖς τῶν φόνων ἐρώσας
λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα· ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ.

120 ἔβα: ἀντὶ τοῦ ἡττήθη. 25

121 αἰμάτων γένυσιν] παρήλλαξε τὸ ὄνομα τὰ
χείλη τοῦ αἰετοῦ γένυς εἰπών.

123 πευνάενθ' Ἥφαιστον ἐλεῖν: τὸν ἐκ τῆς πεύκης
ἐγειρόμενον ἢ τὸν πικρὸν τοῖς τοῦτο πάσχουσι.

18 λεύκασπις κ. ε.] Phoen. v. 1099. — 19 λείπει δὲ τὸ] δὲ
serius additum.

126 δυσχείρωμα δράκοντι: ἀπὸ τοῦ δράκοντος
 τοὺς Θηβαίους δηλοῖ ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν· ὁ δὲ
 λόγος, τοιοῦτος πάταγος Ἄρεως περὶ τὰ νῶτα τοῦ
 ἀετοῦ ἐτάθη (τουτέστι δραπετεύειν καὶ νῶτα αὐτὸν
 5 διδόναι πεποίηκεν) ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος ὃς
 ἐποίησεν αὐτόν, τὸν δράκοντα, δυσχερῶς χειρωθῆναι·
 πολέμιον δὲ ζῷόν ἐστιν ὁ δράκων πρὸς τὸν ἀετὸν ὥς
 φησι Νίκανδρος· τὸ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι ἀντὶ τοῦ
 ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος ὥς

10

Ἀχιλλῇ δαμασθεῖς·

ἢ οὕτω, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη συν-
 ἐτάθη ἢ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρῶσα-
 σθαι ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν Ἀργείων στρατὸν ὥς
 15 θανατηφόρον ἢ τὸν Πολυνείκη ὥς καὶ αὐτὸν Θη-
 15 βαῖον ὄντα.

ἐγερδύνει ὁ δράκων ἐξ Ἄρεως καὶ Τιλφώσεως
 Ἑρινόος.

127 Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης: τοῦτο κοινὸν ὥς
 πάντων τῶν Ἑλλήνων μεγαλαυχούτων ἢ ἰδίᾳ κατὰ
 20 Καπανέως· τὰ γὰρ ἐξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει.

128 καὶ σφας εἰσιδών: καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαν-
 τασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψία· ὑπερήφανον
 γάρ τι ὁ χρυσός· οἱ δὲ φασὶ λείπειν τὴν μετὰ ἔν' ἢ
 οὕτως, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς προσνισσομένους μετὰ χρυσοῦ
 25 καὶ καναχῆς καὶ ὑπεροπτίας ὃ ἐστὶν ὑπερηφανίας οὐκ

8 Νίκανδρος] Theriac. v. 448 sqq. τὸ δὲ] τῷ δὲ L, corr.
 Br. — 10 ll. ζ 55. ἀχιλλῇ L. — 11 τοσαύτη] τοιαύτη l.
 συνεστάθη L, corr. Br. — 16 cf. Callimachi fragm. 207 τὴν
 μὲν ὃ γ' ἐσπέμηνεν Ἑρινὸν Τιλφωσαίην. — 18 ὥς <ἐπὶ> πάν-
 των? — 19 Ἑλλήνων] Ἀργείων Br. — 24 προσνισσομένους (ut in
 textu) L, corr. l.

ἡνέσχετο ἄλλ' ἐνεμέσῃσε τῷ κόμπῳ αὐτῶν· αἰ γὰρ
τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει.

130 ὑπεροπτίας] ὑπερόπτας.

131 παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί· τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν
παλθέντι· τὸ δὲ βαλβίδων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν 5
δρομέων.

τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους.

Fol. 51b 133 ἀλαλάξαι· παιωνίσαι· ἀλάλαγμα δέ ἐστιν
ἐπινίκιος ῥῶδή.

134 ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γῶ πέσε· εἰς ἀντίτυπον δέ, 10
φησί, πτώμα ἔπεσεν διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω οὐχὶ
πλάγιος· τὸ δὲ ἀντίτυπος οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου ἀλλ' ἀπὸ
τοῦ τύψαι συντέθεται· αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φο-
ρὰν ἐδίωκεν ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω· ὅτι δὲ τανταλω-
θεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων 15
<ἐν> μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει.

ἄλλως· ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ
ὑπὸ τῆς γῆς· ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος, ὅτι τῷ
Ταντάλῳ ἢ Σίτυλος ἐπικατεστράφη.

τανταλωθεὶς] διασεισθεὶς.

20

135 πυρφόρος· πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. πυρφόρος
ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ
τοῦ κεραυνοῦ.

16 fragm. 78. ἐν add. Bergk. τανταλίζοι A, τανταλίζῃ
Schneidewinus „ut Amorem poeta alloquatur“. μελαμφύλλῳ L,
corr. Br. δαφνᾷ L. χλωρᾷ] α ex η. — 18 ὅτι τῷ Ταντάλῳ
n. ἐ.] Eustath. p. 1701, 18: ἦτινι πτώσει παρηκολούθησε καὶ
ἐπὶ κρηπίδων ἐπικαταστραφέντος αὐτοῦ (sc. τῷ Ταντάλῳ) τοῦ Σιτύλου
ὅπερ οὐκ ἐξ ἀνάγκης καὶ ὁ τοῦ Σοφοκλέους ἑκάθε Κεκαρνεύς·
ἐτανταλωθῇ γὰρ ἐκεῖνος μόνῳ τῷ τῆς πτώσεως ἀντιτύπῳ οὐ
μὴν καὶ τῷ λόγῳ τῆς ἐπικρύψεως. — 19 ἐπικατεστράφη L,
corr. Elmsl.

μαινομένα ξὺν ὀρυγῶ: ὡς ἐπὶ Τυφῶνος καὶ καται-
γιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν θιπαῖς ἀνέμων.

136 βακχεύων] ἐνθουσιῶν καὶ μέγα φουσῶν καὶ
πνέων ὀρυγὴν ὡς τὸ Μενάνδρου

5

ἀλλὰ καὶ πν . . .

138 εἶχε δ' ἄλλα: τὸ εἶχεν οὐκέτι ἐπὶ τοῦ Καπα-
νέως ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἀρεῶς ἐστίν, ὅτι <ὁ> Ἀρης βοηθῶν
ἡμῖν πανταχοῦ τροπὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων· τοῦτο
δέ φησιν ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐδεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταρα-
10 χῆς ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος.

139 στυφελίζων] ταράσσων.

140 δεξιόσειρος: κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας·
ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἄρμασι
παρασειρών· ὁ ἐστὶ δεξιὸς Ἀρης ἡμῖν γενόμενος [ὁ
15 κεραννός] καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς· ἐὰν δὲ ἡ δεξιό-
χειρος ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος.

ὁ γενναῖος· οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν
σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἄρματος.

143 πάγκαλνα τέλη] ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον.
20 ὅπλα.

144 πλὴν τοῖν στυγεροῖν: στυγερῶν φησι τῶν
ἀνυγῶν· οἱ τοιοῦτοι γὰρ αἰὲν στυγνοὶ καθεστῆκασιν·
οὗτοι δέ, φησὶν, ἀλλήλοκτονηθέντες οὐ διεκρίναν τὴν
νίκην ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα.

25 145 καθ' αὐτοῖν: ἀντὶ τοῦ καθ' ἀλλήλων.

146 δικρατεῖς λόγχας: ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένους·
ἢ δικρατεῖς φησιν ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν καὶ ἡ ἐκα-

5 fab. inc. fragm. CDXXXIII (p. 318); ξ ÷ i. e. ζήτει in
margine L. — 7 ὁ addidi. — 12 δεξιόχειρος (ut in textu pr.)
L, corr. Lasc. — 14 ὁ κεραννός deleti. — 22 ἀτύχων L, corr. Br.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

τέρου λόγῃ οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη ἀλλ' ἐκράτησεν τοῦ ἑτέρου.

148 ἀ μεγαλάνυμος] ἡ μεγάλην περιποιούσα δόξαν.

149 ἀντιχαρεῖσα Θήβα: ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ὅσον ἐφίλει 5 τὴν νίκην καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησεν· πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν· ἡ ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα.

150 πάνυ πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν πάλιν ἐπὶ τὰ κατ' ἀρχὰς εὐφημα τρέ- 10 πονται.

154 ὁ Θήβας δ' ἐλελίζων Βακχεῖος: ὁ κινησίχθων· ἐλελίχθονα δὲ τὸν Διόνυσόν φησι διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχεῖαις κινήσεις· ἡ τὸν τὴν γῆν σείοντα καὶ ἀνα- βακχεύοντα ταῖς χορείαις· ὁ δὲ νοῦς, ὁ Θήβας Βακχεῖος, 15 ὁ Θηβαγενὴς Διόνυσος, ὁ τῆς Θήβης πολίτης, ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας.

ἐξάρχοι δὲ ὁ Διόνυσος, ὁ τὰς Θήβας ἐλελίζων καὶ κινῶν ταῖς βακχεῖαις.

γράφει ἐλελίχθων.

20

155 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεύς: ἄριστα καὶ μεγαλοφρόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός· ἕτερος γὰρ ἂν ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν, ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ Κρέοντος· χάριεν δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν αὐτοῦς ποιήσασθαι ἐξῆς δὲ δηλῶσαι ὑπὸ τίνος συνηθροίσθη- 25 σαν· παρατήρει δὲ ὅτι πάντῃ ἐπιμελῶς διαγίνεται δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητὴς ὥστε ἐσπάρθαι μὲν αὐτὰ καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώποις πάντα

5 ἀντίθεος] Π. μ 408, alibi. — 17 χορείας] χόρας L, corr. schol. rec. Π p. 183, 11. — 22 ἕτερος] Euripides, monente M. Schmidtio Didym. p. 93.

δὲ δηλοῦσθαι· καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρα-
τῆρει Κρέων ὁ Μενονικέως καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ οὐκ ἔστιν
ἄργον.

156 νεοχμὸς· νέος, νεωστὶ κατασταθεὶς εἰς τὴν
5 ἀρχὴν καὶ τυραννίδα· τὸ δὲ ἐξῆς, ἀλλ' ἰδοὺ γὰρ Κρέων
ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος τῇ
προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δεδομένη ἐπιτυχίᾳ τοῦτο
κατορθώσας.

157 συντυχίαις] συναντήσεσιν.

10 158 ἐρέσσω] ἐν ἑαυτῷ κινῶν καὶ μεριμνῶν· ἐκ
μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.

159 σύγκλητον· σύγκλητον λέσχην τὴν συγκλη-
θεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν ἐπειδήπερ μεταπεμφάμενος
τοὺς ἐντίμους εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγεν.

15 161 προὔθετο λέσχην] ἀντὶ ὁμιλίαν συνεκρότησεν.

162 πέμψας] μεταστειλάμενος.

163 πολλῷ σάλλῳ] τροπικῶς ὡς ἐπὶ νεῶς.

164 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν· διὰ τῶν πομπῶν
ὑμᾶς μετεκαλεσάμην χωρὶς ἀπάντων, ἐξαίρετως πρὸς
20 ὑμᾶς μόνον ἀπεστάλη· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ μὲν καὶ σημα-
τικὸς τοῦ πράγματος ἐστὶ δὲ καὶ τεχνικός· ἐγκωμιάζει
γὰρ πρῶτον αὐτούς, ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι πρῶτον
ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εὐνοὺς ἑαυτῷ καταστήσαι τοὺς
ὑπηκόους· μετεπεψάμην οὖν, φησὶν, ὑμᾶς εἰδὼς ὅτι
25 ἄνωθεν πρὸς Λάιον καὶ Οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε,
ὥς δήπου καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων·
δηλοῦ δὲ διὰ τούτων καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ τὸν

12 λέσχην in rasura vocabuli λέγει. — 20 ἀπεστάλη] h. e.
ἀποστολὴ (πομπή) ἐγένετο. — 26 τοιούτων] τούτων L, corr.
Lasc.

χορὸν γερόντων καὶ ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ Λαῖου ὄντας ἐν
πολιτείᾳ.

165 τοῦτο μὲν: πρῶτον μὲν.

167 τοῦτο: δεύτερον δέ.

174 κατ' ἀρχιστεῖα: οὐδετέρως κατ' οἰκειότητα, ⁵
κατὰ συγγένειαν.

Fol. 52 a 175 γνώμη.

οἱ μὲν Χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην οἱ δὲ Βίαντι
ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.

179 δέον γὰρ καὶ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι ¹⁰
καὶ παρρησιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς μὴ ἀποδειλιῶντα.

181 καὶ πρὶν ἄρξω καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν
ἐλήλυθα.

187 οὐκ ἂν κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως
δυσμενῇ· τοῦτο δὲ εἰς Πολυνείκην συντείνει. ¹⁵

χθονὸς] πόλεως.

189 ἢδ'] ἡ πόλις δηλονότι.

190 πλέοντες] πορευόμενοι.

ἀπὸ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά.

192 ἀδελφά: ἴσα, ὅμοια· μέλλων δὲ περὶ ἀπεχθοῦς ²⁰
κηρύγματος λέγειν μακροτέρω χρῆται τῷ λόγῳ· καὶ
πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν Ἑτεοκλέα ὕστερον δὲ ἐλέγχει
τὸν Πολυνείκην καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον καὶ
τῆς τοιαύτης τιμωρίας.

195 δορί] χε(ρί).

²⁵

200 φυγὰς κατελθὼν] ἀπο φυγῆς κατελθὼν.

202 κοινοῦ: ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου· ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ
αἵματος· παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα τῶν ἀκονόντων.

1 καὶ ἔτι] ὡς ἔτι Lasc. ὄντας] ὄντες L, corr. M. Schmidt.
— 4 τοῦτο δέ: δεύτερον L, correxi. — 12 ἄρξαι L, corr. Elmsl.
— 14 κτήσασμαι L, corr. Elmsl.

206 ἐδεστόν· βρωτόν.

210 ἔκ γ' ἐμοῦ] γράφε ἐξ ἐμοῦ.

212 λείπει τὸ μὴ θάπτειν ἢ θάπτειν.

213 ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν.

5 215 σκοποί· φύλακες· ἀντὶ τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων.

216 τοῦτο· τὸ φορτίον· τὸ δὲ πρόθεσ ἀντὶ τοῦ πρόσθεσ· χρῶνται γὰρ τῇ πρὸ ἀντὶ τῆς πρὸς.

219 λείπει ἢ διὰ, διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν μηδὲ συγ-
10 χωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν· ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθῶ πίστιν.

221 ὁ μισθός γ' οὗτος] ὁ θάνατος δηλονότι.

Fol. 52 b

222 ἄνδρας τὸ κέρδος· ἔνεκα κέρδους ἔνιοι καὶ τοῦ θανάτου καταπεφρονήκασιν· οἷον ὑπ' ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν·
15 οὐ γὰρ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιήσειν·
θήλειαι γὰρ ἦσαν.

223 ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο· οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πεπόρευ-
μαι· πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην πότερον ἔλθω
20 πρὸς σὲ ἢ μή.

225 ἐπιστάσεις] ἐνστάσεις.

226 ἀναστροφῇ] ὑποστροφῇ.

228 ταῦτα ἢ ψυχὴ μου παρήνει.

οἶ] ἀντὶ τοῦ οὐπερ.

25 230 οὐκ ἀλγυνῇ·] οὐ τιμωρηθήσῃ;

231 βραδὺς] γράφε ταχύς, καίτοι ταχύς ὢν βρα-
δέως ἤνουν τὴν ὁδόν.

234 σοί, καὶ τὸ μηδὲν ἔξερῶ· καὶ εἰ μηδὲν σοι τεργνὸν λέξω· ἢ οὕτω, καὶ εἰ τὸ μηδὲν σοι μέλλω
30 λέγειν· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ σιγῆσαι οὐδὲν ἄλλο
λείπεται ἢ θανάτῳ με κολασθῆναι· ἀκόλουθον δὲ καὶ

τὸ ἐξῆς διανόημα, ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἕλλο πάθοιμι
ἢ τὸ μύρσιμον ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ
τοῦ εἰπεῖν.

235 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι: ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος
νευικημένος ἐλήλυθα· ἢ οὕτως, ἀντειλημμένος τῆς ἐλ- 5
πίδος ἐλήλυθα.

241 ἀποφάργνυσαι κύκλῳ] κύκλῳ σαυτὸν ἀσφα-
λίξῃ ἢ αὐτὴν τὴν προᾶξιν.

244 οὐκ οὐκ ἐρεῖς ποτ' εἴτ' ἀπαλλαχθεῖς: τοῦ
ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον καὶ εὐλαβουμένου 10
σημῆναι τὸ πραχθὲν ἐπιθυμῶν ὁ Κρέων ἀκοῦσαι εὐ-
ελπιν αὐτὸν ποιεῖ ὥς ὅτι οὐδὲν πείσεται· οὐ γὰρ
ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν ἀλλὰ φησιν ὅτι δηλώσας τὸ
προᾶγμα ἄπιθι ἀθῶος· δίδωσιν οὖν καὶ ἀνδράσι βασι-
λικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον. 15

246 διψίαν] ξηράν.

247 κόριν παλύνας: βαλὼν ἢ λεπτύνας τὴν λεγο-
μένην χυτὴν γῆν.

249 γενῆδος] πελέκεως, ἀξίνης.

250 στύφλος] σκληρός. 20

251 ἀρωῶξ: μὴ ἐσχισμένη.

ἐπημαξευμένη] ἐσκαμμένη.

252 ἀλλ' ἄσημος οὐρογάτης τις ἦν: ὁ τοῦτο ἐργα-
σάμενος ἔγνωστος ἦν· ἐκπληῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται ὥς
ὅτι ἐκ τινος τῶν κρειττόνων γέρονεν. 25

255 ἡφάνιστο] ἀφανὴς ἦν.

τυμβήρης μὲν οὐ λεπτή δ' ἄρος: οὐ κατὰ βᾶθος
τεθαμμένος ἀλλ' ὥς ἔχει ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος·

13 κελύων * * εἰπεῖν L. — 19 ad δικέλλης v. 250 ad-
scriptum in L, correxi. — 21 ἀρωῶξ ut etiam in textu L. —
27 βᾶθος] ἦν addit Lasc. — 28 ἔχει] h. e. ἔχεε (Pausan. IX,
30 κατέχει ὕδαρ. X, 10).

τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ θάψας νόμου χάριν· οἱ γὰρ νεκρὸν
 ὀρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐπαμνησάμενοι κόνιν ἐναγεῖς
 εἶναι ἐδόκουν· ὥσπερ οὖν τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἐγκλημα
 φεύγων λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς οὕτως [οὖν]
 5 καὶ ἐπάνω τοῦ Πολυνείκους· καὶ τοῦτο δὲ ἡ Ἀντιγόνη
 καθαρσίῳ ἐνεκα πεποίηται· λόγος δὲ ὅτι Βουζύργης
 Ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα.

260 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ
 φυλακαὶ γίνονται ἡποροῦμεν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν
 10 ἐγεγόνει.

262 εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος· ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν
 πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατ-
 ἐλέγχειν οὐκ ἠδύνατο.

264 ἤμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους· σίδηρον πεπυ-
 15 ρακτωμένον· εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν·
 μύδρους γὰρ αἶροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὄρκια ἕως
 αὐτοὶ φανῶσι καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν
 ὅπως οὖν αἰῶνια τὰ ὄρκια ὑπάρχη ὥς καὶ Καλλίμαχος

Φωκαέων μέχρις κε μένη μέγας εἰν ἄλι μύδρος·

20 καὶ τὸ πῦρ δὲ διαπορευόμενοι ὤμνουν. ἄλλως· ἔτοι-
 μοι ἤμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον·
 εἰώθασι δὲ οἱ ὀμνύοντες καὶ πίστει διδόντες μύδρους
 βαστάζειν καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν· τοὺς γὰρ μὴ ἐνόχους
 τῷ ἀμαρτήματι ᾗοντο καὶ ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν.

25 μύδρος· πεπυρακτωμένος σίδηρος· τοῦτο μέχρι
 τῆς σήμερον οἱ Ῥωμαῖοι ποιοῦσιν Ἑλληνικῶς πλανώ-
 μενοι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις.

2 ἐναμνησάμενοι L, corr. Br. — 4 οὖν inclusi. — 18 οὖν]
 ἂν Br. — 19 fragm. 209; cf. Herodot. I, 165. Φωκαέων
 Ernestius, Φωκαίων Heckerus. εἰν ἄλι] ἐν ἁλίῳ L, corr. Lasc.

ἔχειν] αἶρειν.

266 τῷ] τινί.

Pol. 53a

268 τὸ ἐξῆς, ὅτε δὲ ἐρευνῶσιν ἡμῖν οὐδὲν πλέον
τέλος ἐφαίνετο.

275 πάλος καθαιρεῖ: ἀντὶ καταλαμβάνει ὥστε 5
ἀπαγγεῖλαί σοι· ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλ-
λουσιν ἐν ἡθελίᾳ τοῦτο φησὶ· καὶ εὐκλήροι γὰρ τινες
λέγονται.

279 ἡ ξύννοια βουλεύει] ἡ σύννοιά μοι βούλεται
καὶ οἶεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ προῖγμα. 10

280 μεστῶσαι] πληρῶσαι.

281 ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ.

285 ἀμφικίονας] τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων
βασταζομένους ναοὺς.

290 ἐρρόθουν] ὕβριζον. 15

ἡρέμα ψιθυρίζοντες ὕβριζόν με.

291 κρυφῇ κέρα: οἶον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς
κηρύγμασι μόνον συνήνουν μοι, οὐχ οὕτως διακείμενοι.

292 λόφον δικαίως εἶχον: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
ὑποξυρίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸν ξυγὸν εἶναι· 20
ταῦτα, φησὶν, ὑπ' ἐκείνων πράττεται τῶν [μὴ] βουλο-
μένων λάθρᾳ σαλευῖσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν.

293 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι: ἀπὸ τούτων,
φησί, τῶν δυσαρεστούντων μου τοῖς κηρύγμασιν οἱ
φύλακες μισθὸν λαβόντες ἔθαψαν τὸν νεκρόν. 25

294 παρηγμένους] ἡπατημένους.

295 γνώμη.

σημείωσαι περὶ φιλαργυρίας.

302 μισθαρονοῦντες] μισθὸν λαβόντες.

9 βουλεύεται Lasc. — 21 μὴ inclusit Br. μηχανωμένων
vel μηδομένων Schneidew. Iahn. annal. 67 p. 508.

303 ἀντὶ ἐτιμωρήθησαν.

ἀντὶ τοῦ φανεροῦ ἔσονται καὶ τιμωρηθήσονται.

304 ὃ ἔστιν εἰ τιμῶ καὶ σέβω τὸν Δία καὶ μὴ ἐπιτοκῶ αὐτόν.

5 308 οὐχ ὑμῖν Ἰδης μοῦνος ἀρκέσει· οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ Ἰδῇ παραδώσω ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμασταῖς παραδοὺς βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπερογάσονται· παρὰ τὸ Ὀμηρικόν

οὐ οἱ ἔπειτα

10 ἄρκιον ἔσσειται φνγέειν κύνας ἢδ' οἴωνους.

309 τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν· ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν.

310 ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος· ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν τὸ λοιπὸν ἐκείνα ἀρπάξῃτε.

15 315 ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν ἢ ἀπέλθω;
δὲ] τι.

316 οἴσθα] εἰς(σθα), ἄπιθι· καὶ νῦν γὰρ λέγων Fol. 58b
ἀνιαιρός μοι εἶ.

317 δάκνει σε τὸ πραχθέν.

20 318 ὀνθυμίζεις] σχηματίζεις, διατυποῖς.

319 ὁ θρῶν σ' ἀνιᾶ· συννετῶς ὑπὲρ τῶν ἀγγελθέντων ἀπελογήσατο ὥς οὐκ ὦν αἴτιος.

320 ἀλάλημα δῆλον· ἀλάλημα τὸ περιτρίμμα τῆς ἀγορᾶς οἷον πανοῦργος.

25 321 ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε ἐφλυάρεσα.

323 ἢ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε· δεινὸν τοῦτο ἔστιν, τὸ

6 παραδῶσει L, corr. Lasc. κρεμασταῖς] αἱ ex οὐ. — 9

11, β 392. — 17 ἄπιθι] πι ex πει. ἀνιαιρός L. — 23 περιτρίμμα τῆς ἀγορᾶς] legitur apud Demosth. de coron. p. 269. — 26 δοκεῖ] δόκει L.

ψευδῇ ὑπονοεῖν· οὐκ ἔστι γὰρ τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι.

324 κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· σεμνολόγει τὴν δόκησιν, περιλάλει· κομψοὺς γὰρ ἔλεγον οὓς νῦν ἡμεῖς περπέρους καὶ πολυλάλους φαμέν. 5

τὸ ἐξῆς, εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρωντας.

326 τὰ δεινὰ κέρδη· γράφε τὰ δειλὰ ἀντὶ τοῦ κακὰ ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς εἶναι ἀχρείους.

328 τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ· ἀπιῶν ὁ θεράπων καθ' ἐαυτὸν ταῦτά φησιν· οὐ γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τοῦ 10 Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι ὥς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς.

332 πολλὰ τὰ δεινὰ· ἐν σχήματι εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπου δεινότερον.

334 τοῦτο] τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. 15

336 χωρεῖ, περιβρυχίοισι· τοῖς ἡχώδεσιν ἢ τοῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν· τοῖς γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέουσι μόνον οὐχὶ <ὑπὸ> τὰ κύματα φέρεται ἢ ναῦς· ἢ τοῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ ὕδατος ὑποβρυχίον ἐστιν· 20 Ὅμηρος

τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολλὴν χρόνον·

τὸ δὲ ἔτερον περιβρυχίον καλεῖται.

ἡχώδεσιν.

338 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν· τοῦτο ὥς ἐν πανουργίᾳ 25 οὐ δεῖ ἀκούειν ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν· εἰ γὰρ

3 νῦν] L etiam in textu pro ννν. — 5 περπέρους L, corr. Br. — 10 ἐπὶ τοῦ Κρέοντος] h. e. „praesente Creonte“ (Dind.). — 11 κωμικοῖς] Καμικοῖς Porsonus. — 18 ὑπὸ addidi. — 22 Od. ε 319.

τις καταμάθοι πῶς ἐπενοήσαντο ἄροτριᾶν ἢ σπείρειν
θαυμάσειεν.

339 ἀποτρύεται: γεωπονεῖ ἢ ἀποσχίξει τὴν γῆν
καθότι ἐν τῷ ἄροτριᾶν σχίξει καὶ θαμάζει τὴν γῆν.

5 ἀποτρύετ' [ἀπλομένων] γράφε ἀποτρύεται ἰλλομένων
καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔτος ἐξ ἔτους.

341 ἱππεῖω γένει πολεύων: ταῖς ἡμιόνοις·

αἱ γὰρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·

10 τινὲς δὲ καὶ ἵπποις χρῶνται εἰς ἄροτριασμόν.

343 ἀμφιβαλὼν ἄρει] περιβαλὼν τοῖς δικτύοις
ἀγρεύει.

346 πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν] τοὺς ἰχθύας.

347 σπείραισι δικτυοκλώστοις] τοῖς σχοινίοις τοῖς
15 εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις ἢ συγκλείουσι τὰ δίκτυα·
ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμφιβαλὼν ἄρει.

348 περιφραδῆς] πάντα εἰδώς.

349 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς: καθολικὸν τοῦτό φησιν,
ὅτι ἐν ζώοις ὁ ἄνθρωπος ἐστὶ πολυμήχανος καὶ ἐν-
20 τεχνος· καὶ Θεόκριτος

σοφὸν τοι χρῆμ' ἄνθρωπος·

ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίνεται πάντων τῶν
ζώων ὁ ἄνθρωπος ἐνταῦθα τὸ μηχαναῖς προσέθηκεν
ἐπὶ τῶν τιθασευομένων· οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνα-
25 τὸς ἀλλὰ καὶ τιθασεῦσαι.

351 ἀμφίλοπον ζυγόν: ἀντὶ περιβαλὼν αὐτῷ ζυγόν

8 ll. κ 352. — 12 ἀγρεύει] ἄρει pr. L. — 16 ἀμφιβαλὼν
(ἀμφιβαλὼν in textu) L, corr. Lasc. — 21 Idyll. XV, 83 ubi
ἄνθρωπος. — 25 τιθασεῦσαι L, corr. Dind.

περὶ τὸν λόφον ὑπάγει· ἢ ἀμφίλοφον τὸν ἀμφιτρά-
χην, τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς λόφους τῶν
ὑποξυγίων· καὶ λείπει ἢ ὑπό, ὑπὸ ξυγὸν ἄγει.

λείπει ἢ ὑπό.

352 οὐρειὸν τ' ἀκμῆτα ταῦρον] ἀπὸ κοινοῦ τὸ 5
ὑπὸ ξυγὸν ἄζεται.

354 φθέρμα] τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν.

355 ἀνεμόεν φρόνημα] τὴν περὶ τῶν μετεώρων
φιλοσοφίαν.

ἀστυνόμους | ὀργάς· τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν δι' 10
ᾧν τὰ ἄστεα νέμονται ὃ ἐστὶ διοικοῦνται.

356 δυσαύλων] δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων.

357 αἰθρία] ψυχρά.

εὐαίσθητός ἐστι καὶ οἰκοδομημάτων.

359 παντοπόρος· εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων 15
καὶ ἐπ' οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων θανάτου μόνου
οὐχ εὔρεν ἱάμα.

363 νόσων δ' ἀμηχάνων· ὡς ἰατρικὴν, δίαίταν,
γυμναστικὴν καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἔτερον
ζῶον μηχανήσαιτο. 20

364 ξυμπέφρασται] ἐπινενόηκεν καὶ γινώσκει.

Fol. 54a

365 σοφόν τι τὸ μηχανόεν· τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης
σοφὸν ἔχων ὃ ἐστὶ τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως
σοφὸν ἔχων ὡς οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν οὐ μίαν
ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ 25
τὰ ἀγαθὰ φέρεται ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χεῖρω.

ἔ

6 ἔζεται L. — 8 et 10] in L unum scholion est cum lem-
mate ἀστυνόμους ὀργάς; separavit schol. rec. II p. 184, 22. —
14 εὐαίσθητος] h. e. peritus (aedificationis) domorum. — 24
προσδοκήσειαν L, corr. Lasc.

τὸ μηχανόεν σοφόν τι καὶ παρὰ προσδοκίαν ἔχων,
ὥς οὐκ ἂν τις προσδοκήσειεν.

368 νόμους παρείρων χθονός: ὁ πληρῶν τοὺς
νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην ὑψίπολις γίνεται ὃ ἐστίν
5 ἐν τῇ πόλει ὑψηλός.

370 ἄπολις ὅτω τὸ μὴ καλόν: ἄπολις δὲ ἐκείνος
καὶ ταπεινός <ἐν> τῇ πολιτείᾳ ὥτινι τὸ μὴ καλὸν
σύνεστιν καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ.

372 ξύνεστι] ἀντὶ τοῦ σύνεστιν.

10 375 ὃς τὰδ' ἔρδει] ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον.

376 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ: ὀρῶντες ἐλκο-
μένην τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται ὅτι γυνὴ ἦν ἡ
ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα.

περισσὴ ἢ ἀμφί.

15 381 ἀπιστοῦσαν] μὴ πειθαρχοῦσαν.

384 ἄγγελος] φύλαξ.

387 ἐξέβην] προὔβην.

388 ἄναξ, βοροτοῖσιν: ἀπάμοτον ἀντὶ ἀπηγορευ-
μένον καὶ ἀπροσδόκητον· ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀφείλει τις
20 ἀπομόσασθαι περὶ τινος ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πρόξειεν· ἡ
γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ὑπὸ τῆς ἐπιγινωμένης
δόξης δευτέρας· τοῦτο δὲ φησιν ὅτι τοῦ Κρέοντος
ἀπειλήσαντος τότε ὥμοσεν μηκέτι ἐμφανῆς ἔσεσθαι,
νῦν δὲ εὐρῶν τὴν Ἀντιγόνην πάλιν ἐλήλυθεν.

25 389 ψεύδει γὰρ ἡ ᾠκιστία: ψευδῇ ποιεῖ· ἡ γὰρ
ἐπίνοια ὃ ἐστίν ἡ ἐπιούσα γνώμη τὴν ἀπελπίσασαν
γνώμην ψευδῇ ποιεῖ.

392 ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας: ἡ ἀπροσ-
δόκητος χαρὰ οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος [τῇ] ἄλλῃ

7 ἐν addidi. — 20 πρόξειαν L, corr. Lasc. — 21 ἐπὶ]
ἀπὸ L, corr. Elmsl. — 23 τότε] v. 324 sqq. — 29 τῇ inclusi.

ἡδονῇ ὃ ἐστὶ πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ'
ἐλπίδας χαρᾶς.

394 καίπερ ὢν ἀπώμοτος: καίπερ ὁμωμοκῶς μὴ
ἔλθειν.

396 ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κληρώσας ἦλθεν.

5

397 θοῦρμαιον] τὸ κέρδος.

399 ἐλεύθερος] λείπει ὢν.

400 τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν] ἀντὶ τοῦ μὴ ὑπο-
πτεύεσθαι.

404 ὃν σὺ τὸν νεκρὸν | ἀπεῖπας: τὸ ἐξῆς, τὸν ¹⁰
νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν· οὕτω δὲ χρῶνται οἱ
παλαιοὶ ὥστε δύο ἄρθρα, προτακτικόν τε καὶ ὑπο-
τακτικόν, κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν·
Κρατῖνος

ὄνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

15

405 ἄρ' ὥς.

406 καὶ πῶς δοῖται: ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συν-
ελάβεσθε καὶ κατελήφατε;

409 σήραντες] ἀποψήξαντες.

410 μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες: τὸν ἀπὸ σήψεως ²⁰
ἰχθῶρα ἀποστάζον ὥς τὸ δάκρυσι μυδαλέα. ἄλλως,
μυδῶν: ἰχθῶρα ἀποπέμπον τουτέστι διαλελυμένον καὶ
δύνηρον.

411 ὑπήμενοι: ἀντὶ ὑπὸ τὸν ἄνεμον, οὐκ ἐναντίον
τοῦ ἀνέμου ἀλλ' ἐστραμμένοι, ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ὅπως ²⁵
μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμὴν.

413 ἐπιρρόθοις] λαιδόροις, ὑβριστικοῖς.

5 ἄνω] v. 275. κληρώσας] κληρωθεῖς? — 15 fragm. CLVI
(Π p. 226). — 21 δάκρυσι μυδαλέα] Electr. v. 167; μυδαλέον L.

418 τυφῶς λέγεται ὁ καταιριδιώδης ἄνεμος· Ἡσίοδος Fol. 54b

ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀέντων·

σκηπτὸς δὲ λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες ὅταν συν-
ερείδῃ τῇ γῇ καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ, τὸ δὲ τοιοῦτο καὶ
5 στροβιλόν τινες καλοῦσι παρὰ τὸ στροβεῖν.

οὐράνιον ἄχος· τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα καθὸ ταράσσει
αὐτόν.

ἀντὶ τοῦ κόνιν.

τὸν τυφώνιον ἄνεμον.

10 421 εἵχομεν] ἀντὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν.

423 τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρά-
ται· θάψασα γὰρ οὐκ ἡμέλησε δακρύων καὶ θρηνη-
μάτων.

426 ψιλὸν] γυμνὸν τῆς κόνεως.

15 427 κακὰς] πικράς.

429 διψὰν ἐκφέρει] γράφε διψίαν φέρει.
ξηράν.

430 πρόχου] προχόου.

431 στέφει] κοσμεῖ, κύκλῳ περιρραίνει.

20 432 ἐμέσθαι] ἐπορευόμεθα, ὠρμῶμεν.

433 οὐδὲν ἐκπεπληγμένην] ἀντὶ τοῦ οὐ περίφοβον.

436 ὁμολογούσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον.

438 φίλους φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν Ἀντιγόνην τοῦ
βασιλικοῦ γένους.

25 439 οὐδὲν γὰρ προκρίνω τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

444 πρὸς τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ Κρέων.

ἦ] ὅπου.

450 ἡ Δίκη, φησί, καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θά-
πτεσθαι τοὺς νεκρούς· εἰ οὖν ἦσαν αὐτοὶ τοῦτο ἀπο-

κηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρὸν
ἐπείσθην ἂν αὐτοῖς· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύ-
σεως δίκαιον ἡγῆμαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν.

454 ὥστ' ἄγραπτα] τινὲς φασὶ τὰ γραπτὰ· οὐ
γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι. 5

456 οὐ γάρ τι σήμερον, φησί, ταῦτα ἐγένετο ἀλλ'
ἔστιν αἰδία καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδεν.

458 τούτων ἐγὼ] ἀντὶ ὑπὲρ τούτων ἐγώ.

461 προὔκηρυξας] τὸν θάνατον.

τοῦ χρόνου] τοῦ εἰμαρμένου δηλονότι. 10

Fol. 55 a

466 παρ' οὐδὲν ἄλγος] οὐδεμία λύπη.

467 ἡνεσχόμην, ὑπερεῖδον.

469 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα· εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ
εὐήθη πράττειν οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἢ εὐήθεια ἀλλὰ
περὶ σὲ ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς πλησίον 15
ἐπιφέρειν.

471 δημοῖ τὸ γέννημ' ὤμῳ· τὸ σκληρὸν αὐτῆς
τοῦ φρονήματος ὁμολογεῖ πατέρα τὸν Οἰδίποδα.

475 περισκελῇ] περιεσκληκότα ἢ κεκαμμένον.

484 ἢ νῦν] ὅντως δή. 20

485 εἰ ταῦτ' ἀνατί· εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα καὶ
ἡ νίκη αὕτη χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας·

486 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρας· εἴτε
ἐξ ἀδελφῆς ἐμῆς εἴτε οἰκειοτέρας καὶ συγγενικωτέρας
πάντων τῶν οἰκείων (τοῦτο γὰρ δημοῖ τὸ 25
ἀδῶος οὐκ ἄπεισιν.

τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκίου κυρεῖ)

ἀδῶος οὐκ ἄπεισιν.

19 ἢ] οὐ Br. κεκαμμένα L, correxi. — 22 lacunam indi-
cavi; fort. excidit ἔσται. — 23 ὁμαιμ^ο (ὁμαιμονεστέρας, is
erasis, in textu) L. — 26 ἐρκίου etiam in textu L.

490 τοῦδε βουλευῆσαι τάφον] λείπει ἡ περί.

492 ἐπήβολον φρενῶν: κυρίαν τῶν φρενῶν καὶ ἐστῶσαν ἐν αὐτῇ.

493 φιλεῖ δ' ὁ θυμός: εἶωθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρα
5 τι κακὸν τεχνωμένων προαλίσκεσθαι καὶ ἐαυτὴν ποιεῖν
καταφανῇ πρὶν φωραθῆναι. ἄλλως: τῶν λάθρα τι
<κακὸν> βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προκλέπτεται καὶ
περὶ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος ἐνδηλόν τι γίνεται
τὸ κατηγοροῦν τῆς πράξεως αὐτῶν.

10 495 μισῶ γε μέντοι: μισῶ τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ
ἐπικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ· τοῦτο δέ φησιν ὅτι
ἄλοῦσα ἡ Ἀντιγόνη ἔφασκε τῷ θεῷ νόμῳ ἐπαρκεῖν.

499 τῶν σῶν λόγων] διὰ <τούτου> τὸ κήρυγμα
τοῦ Πολυνείκουσιν αἰνίττεται.

15 503 κατέσχον] ἀντὶ ἔσχον.

506 ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλά: οὐκ ἐν ἐπαίῳ τοῦτο
τῆς τυραννίδος ἀλλ' ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος.

508 σὺ τοῦτο μούνη: σοὶ μόνῃ τοῦτο δοκεῖ δί-
καιον εἶναι, ταφῆναι τὸν Πολυνείκην.

20 509 σοὶ δ' ὑπὲρ πολλοῦ στόμα: γινώσκουσι καὶ
οὔτοι, διὰ δὲ σὲ τὸ στόμα συστέλλουσι καὶ σιωπῶσιν·
ἢ στρέφουσι τοὺς διὰ τοῦ στόματος λόγους.

510 τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς] ἀντὶ παρὰ τούτους Fol. 55 b
φρονοῦσα.

25 514 τιμᾶς] ἀντὶ τοῦ νέμεις.

517 οὐ γὰρ τι δοῦλος] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὤλετο.

οὐ γὰρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφός: οὐ τοιοῦτός
ἐστίν ὁ ἀπολόμενος ὥστε εἰς χάριν τοῦ Ἑτεοκλέους
εἶσαι αὐτὸν ἄταφον· οὐ γὰρ τοσοῦτον αὐτοῦ ὑπερ-

7 κακὸν addidi. — 12 ἔφασκε] v. 450 sqq. — 13 τούτου
addidi. — 20 ὑπὲρ πολλοῦ (ut in textu) L.

βέβηκεν· οὐ δεῖ οὖν σκοπεῖν εἴ τι ἐκείνῳ ἀποθύμιον
ποιῶ ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆς φύσεως ἔλαχον.

519 τοὺς νόμους τούτους] τὸ θάπτειν.

γράφει τοὺς νόμους ἴσους.

521 τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στίν· γράφει κάτωθεν ἀντὶ 5
τοῦ κάτω ὡς τὸ

Αἴας <δ'> ἐγγύθεν ἦλθε

ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ καθ' Αἰδου
ἀλλήλοισι διαλλάσσοντες ἡγοῦνται εὐσεβῇ τάδε;

γράφει κάτωθεν.

10

523 οὗτοι συνέχθην ἀλλὰ συμφιλεῖν· τὰς φιλίας,
φησί, κοινὰς ποιοῦμαι ἀλλ' οὐ τὰς ἐχθρας· ἐν δὲ τῷ
ὑπομνήματι οὕτως, εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ
ἀδελφοὶ ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν ὥστε σὺν
ἐτέρῳ αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον ἀλλὰ συμφιλεῖν 15
τοῖς φιλοῦσιν.

526 εἰκὸς μὲν τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς
ἀγωνιῶσαν στυγνάζειν οὐδὲν δὲ ἦττον καὶ διότι ὑπ-
ωπτεύθη.

527 φιλάδελφα] φιλαδέλφως.

20

528 νεφέλη δ' ὀφρῶν ὕπερ· ἐὰν ἢ δοτικῇ τῇ
νεφέλῃ ἔσται ὁ λόγος, τῇ νεφέλῃ τουτέστι τῇ στυγνό-
τητι τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρῶν τὸ αἱματόεν ῥέθος αἰ-
σχύνει ἢ Ἰσμήνην τέγγουσα εὐῶπα παρειάν, ἐὰν δὲ
κατ' ὀρθὴν ἢ ἢ νεφέλῃ ἔσται μεταξύ, [ἢ] νεφέλῃ δ' 25
ὀφρῶν ὕπερ, ἵνα τὸ ἐξῆς τοῖς πρώτοις συνάπτηται,
καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἢδ' Ἰσμήνην φιλάδελφα δάκρυα

2 ποιῶ] ποιῶν L, corr. Lasc. — 7 Il. η 219, alibi. — 13
ὑπομνήματι] ἧ (etiam in schol. v. 1326) L. — 25 ἢ inclusi.

λειβομένη αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει τέγγουσα ἐνῶπα
παρειάν, νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ.

αἱματόεν | ῥέθος αἰσχύνει: τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ
ἐρύθημα, ἀλληγορικῶς δὲ εἶπεν τὴν νεφέλην· ὥς γὰρ
5 ἡ νεφέλη στυνγνὴν καὶ ὀμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ
οὕτω καὶ ταύτην διάδηλόν φησι γίνεσθαι ταῖς ὀφρύσι
συνοφρυάζουσιν καὶ τὸ πρόσωπον στυνγνὸν καὶ κατ-
ηφέστερον πεποιηκυῖαν.

529 ῥέθος] ἐρύθημα.

10 531 ἡ γὰρ ἔχιθνα λάθρα καθεζομένη τῶν ἀνθρώ-
πων ἐκπίνει τὸ αἷμα.

ὑφειμένη: ὑποχαλωμένη, ἐαθεῖσα, ἀπολυθεῖσα.

535 ἡ ἔξομῃ τὸ μὴ εἰδέναι] ἡ ἀπαρνη εἰδέναι
ἐνώμοτος;

15 536 εἶπερ ἢδ' ὁμορροθεῖ: ὄρα πῶς ἐαυτὴν πρό-
δηλον ὥς συκοφαντοῦσαν ποιεῖ· ὁμολογεῖ γὰρ πεπρα-
χέναι ταύτης συντιθεμένης ὅπερ ἀδύνατον.

ὁμοφωνεῖ.

538 ἀλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη: ἡ μὲν μὴ
20 δρᾶσασα ὁμολογεῖ πεπραχέναι καὶ κεκοινωνηκέναι διὰ
τὸν πόθον τῆς ἀδελφῆς ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν
διαφυλάξαι.

540 ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν: καὶ διὰ τούτων
μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ.

25 541 ξύμπλουν] κοινωνόν.

542 ὦν τοῦργον] ἀντὶ τοῦ ὕφ' ὧν τὸ ἔργον πέ-
πρακται αἰτιῶν.

545 ἀγνίσαι] ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι.

7 συνοφρυάζουσιν] συμφοράζουσιν L, συμφοράσσουσιν
Bothius, correxi. — 13 εἰδέναι] εἶναι L, corr. Neuius. — 27
αἰτιῶν L.

549 τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών: ἢ τοῦ βίου ἐπεὶ φιλοξωοῦσα οὐ συνέπραξας ἢ τοῦ Κρέοντος ἐπεὶ μὴ παρέβης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα.

550 ὠφελουμένη] ἀντὶ τοῦ ὠφελουῖσα.

551 εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ: εἰ γελῶ, φησὶν, ἐπὶ 5 σοὶ ἀλγοῦσα γελῶ οἷον καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησάς μοι συμπονεῖσαι.

552 ἀντὶ τοῦ ποίαν μηχανὴν εὗρομι;

556 ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις: ἀντὶ τοῦ προειπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει. ἀλλ' 10 οὐπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας ἀλλὰ κάμου συνειδυίας τὰ πραττόμενα.

557 καλῶς σὺ μέντοι τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν: σεαυτῇ καλῶς ἐδόκει φρονεῖν μὴ συμπράττουσά μοι ἐγὼ δὲ τούτοις ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν· 15 τινὲς δὲ τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ.

Fol. 56a

558 ὅτι σὺ μὲν ἔπραξας ἐγὼ δὲ συνήδην.

559 ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι | τέθνηκεν: οἷον προηκάμην τὸ ξῆν βοηθῆσαι βουλομένη τῷ ἀδελφῷ.

561 τὴν μὲν ἀρτίως | ἄνουν πεφάνθαι: τὴν Ἰσμή- 20 νην ὅτι <εἰ καὶ> μὴ συνειργάσατο ῥίπτει ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον.

563 οὐ γάρ ποτ', ὦ 'ναξ: τοῦτό φησιν ὑπεραπολογουμένη τῆς Ἀντιγόνης ὅτι εἰ καὶ κακῶς ποιεῖ μεταβληθήσεται· οὐ μένει γὰρ οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς 25 νοῦς τοῖς κακῶς φρονήσασιν πρὸς ὃ φησι Κρέων, σοὶ γοῦν μένει κακὸς ὁ νοῦς ὁπότε εἴλου τῶν κακῶν εἶναι κοινῶνός.

19 τὸ] τοῦ L, corr. Herm.; cf. Plut. Anton. 53: μὴ Κλεοπάτρα προήται τὸν βίον. — 21 εἰ καὶ addidi.

567 ἀντὶ τοῦ μὴ φρόνει ὅτι ἐν τοῖς ξωσίῃν ἐστιν.

568 νυμφεῖα] ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην.

569 ἀρώσιμοι] παιδοποιήσιμοι, εὐγεώρητοι.

570 ἡρμοσμένα] τὰ τοῦ γάμου φησίν.

5 571 νύξιον] λείπει τὸ συνάπτεσθαι.

573 καὶ σὺ καὶ τὸ σὺν λέχος: τὸ σὺν τὸ ὑπὸ
σοῦ ὀνομαζόμενον οἶον τὸ ὄνομα τῆς νύμφης ὃ σὺ
προβάλλῃ.

577 καὶ σοὶ γε κἀμοί: οὐ μόνον ταύτῃ ὥριστα
10 τὸ ἀποθανεῖν ἀλλὰ καὶ σοί· μηκέτι οἶν μοι τριβὰς
ἐμβάλλετε· ἢ καὶ ἐμοὶ καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι δια-
τρίβειν ἐν τοῖς λόγοις.

578 ἐκ δὲ τοῦδε χορή: ὃ δὲ περιττεύει· λέγει γὰρ
ὅτι χορὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι ταύτας τὰς γυναῖκας
15 ἀλλὰ φρουρεῖσθαι· φεύγειν γὰρ εἰώθασι καὶ οἱ τολ-
μηροὶ πλησιάζοντα ὀρῶντες τὸν θάνατον.

579 ἀνειμένας] αὐτεξουσίους.

582 εὐδαίμονες οἷσι κακῶν: ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών,
οἷς γὰρ ἂν σειςθῇ δόμος τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης
20 ἐλλείπει ἔρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς ἀλλὰ πάντα
ἐπιφέρει τὰ δεινὰ ὥστε ὅμοιον ἐστὶ τῶν οἴκων τὸ
κίνημα ἐκσεισθέντι κύματι ταῖς τοῦ Βορέου πνοαῖς
οἶον γαλήνης οὐ βραδίως τυγχάνουσιν ὅσοι ἐν κλύδωνι
γίνονται ἀλλ' οὐδὲ δυστυχίᾳ περιπίπτων οἶκος εὐχε-
25 ρῶς ἀνανεύει.

584 σειςθῇ] ταραχθῇ.

587 ὅμοιον ὥστε ποντίας ἀλόγος: τὸ ἐξῆς, ὅμοιον

13 τοῦδε] τᾶσδε (ut in textu) L, corr. Br. ὃ δὲ περιττεύει]

in particula μηδέ. — 21 τῶ^v οἴκων τῶ (ῶ ex ὁ) κινήματι L,
corr. Lasc.

ὥς ὅταν Θορήσῃσιν ποντίαις δυσπνόοις πνοαῖς οἶδμα
ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθους κινήσῃ
τὴν θάλασσαν· τὰ γὰρ βαθέα μέλανα ἐκάλουν· Ὅμηρος

δυοφερὸν χέει ὕδωρ·

καὶ ὁ Ποσειδῶν κυανοχαίτης.

5

589 ἔρεβος] μέλαν.

590 βυσσόθεν] ἐκ βάθους.

591 δυσάνεμον] τὴν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσαν.

592 στόνῳ] λείπει ἢ σὺν, σὺν στόνῳ.

ἀντιπληγες] ἀντιπλησόμεναι.

10

596 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεάν· τὸ γένος τὸ ἐπι-
γινόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεὰν ἀλλ' αἰεὶ ἐν
συμφορᾷ ἐστίν.

597 ἐρείπει] καταβάλλει, καταφέρει.

599 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὕπερ· λείπει ἄρθρον τὸ ὅ, 15
τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτο, νῦν γὰρ ὅπερ ἐτέτατο
<φῶς>, φησί, καὶ σωτηρία ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Οἰδίποδος
ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίξης ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἐβλαστέν ἔνω τῆς
ῥίξης θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γάρ, φησὶν, ὅπερ
ἦν λείψανον γενεᾶς τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἢ κόνις, 20
τὸ καταλειφθέν φησιν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα.

601 κατ' αὖ νιν] εἰν στίζωμεν κατ' αὖ νιν
οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ.

νιν] τὴν ῥίξαν.

602 ἀμᾶ] θερίζει καὶ ἐκκόπτει· ἢ καλύπτει.

25

3 μέλα L, corr. Lasc. — 4 Π. ι 15, alibi. — 5 κυανοχαίτης] Π. ν 144, al. — 7 ἐκ βάθους] ad ὕφαλον adscriptum in L huc retraxit M. Schmidtus. — 10 ἀντὶ πλησόμεναι L, corr. Lasc. — 14 ad ἀπαλλάσσει adscriptum in L, corr. Br. — 16 ἐτέτατο] ἐπέτατο L, corr. Lasc. — 17 φῶς addidi. — 22 κατ' αὖνιν (κατ' αὖ in textu) L.

603 λόγου τ' ἄνοια: ἁμαρτία, ὅτι οἰστροθεῖσα
ὑπὸ τῶν Ἑρινύων ἢ Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκεν.

604 τοῦτό φησιν, ὅτι προαιρέσει τοῦ Διὸς πάντα
γίνεται.

5 605 κατάσχοι: εὐκτικῶς ὥς ποιῆσαι τρίτου προσ-
ώπου· ὑπερηφανία κρατῆσαι δύναται.

606 ὁ παντογῆρας: ὁ ἀσθενείας παραίτιος· τὸ
γὰρ γῆρας ἀσθενές ἐστιν, ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ γλυνκείᾳ
προσβολῇ τοῦ ὕπνου κατεχόμενοι· ἢ παντογῆρας ὁ
10 αἰώνιος καὶ ἄχρι γῆρας τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς
ζώοις παραμένων.

αἰώνιος.

607 οὗτ' | ἀκάματοι θεῶν μῆνες: ἀντὶ ἢ τοῦ χρόνου
περίοδος.

15 608 ἀγῆρα δὲ χρόνω δυνάστας: ἀντὶ τοῦ δυνα- Fol. 56b
στεύων καὶ ἄρχων τοῦ ἀγῆραου χρόνου κατέχεις τὸν
Ὀλυμπον· ἀγῆραν δὲ τὸν τῶν θεῶν χρόνον φησὶν
ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυστυχιῶν μήτε ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται.

611 τό τ' ἔπειτα: τὸ ἐσόμενον καὶ μετ' ἐκεῖνο
20 μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον· τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως
ἐπὶ ἐνεστώτος λελέχθαι φασὶν ἀντὶ τοῦ νῦν.

ὁ ἐστὶν αἰὲ δυνάμενον βοῦθῆν.

613 νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει: οὐδεῖς, φησὶν, ἐστὶ
νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὥστε φεύγειν τοὺς
25 ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον· ἢ οὕτως, οὐδεῖς ἐστὶ
νόμος ὃς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσ-
άγειν βοήθειαν ἢ οὕτως, ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων ἀν-
θρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης.

5 ποιῆσαι L, corr. Lasc. — 8 γλυνκεία προσβολῇ] Eurip.
Med. v. 1074 ὃ γλυνκεία προσβολή. — 21 φασὶν] φησὶν L, corr.
Lasc. — 22 δυνάμενος Herm.

ὁ λόγος, σὺ μὲν, ὦ Ζεῦ, ἀγῆρωσ τε καὶ δυνάστει
εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἴ ἢ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία
οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἐστίν.

614 πάμπολις] ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἔρπων νόμος
ὅς ἐστι πάντες ἄνθρωποι. 5

615 ἀ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος: οὐδέν, φησί, περὶ
τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι ὥστερ ὁ Ζεὺς,
ἡπάτησε δὲ πολλοὺς ἢ ἐλπίς κουφόνους ἔρωτας ἐμ-
βάλλουσα· τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες ἐσφάλησαν·
ἔρωτας δὲ φησι καὶ τὰς ἐπιθυμίας. 10

617 κουφονόων ἐρώτων: ἀντὶ τοῦ τῶν κουφῶν
ἐπιθυμιῶν ἐν αἷς πολλοὶ ἡπάτηνται ἕτερα προσδοκή-
σαντες ἐτέρων ἀποβάντων.

618 τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότε ἐπέρχεται.

619 προσάυση] (προσ)αἶρη. 15

προσφέρει· πρὶν τοῖς δεινοῖς ἐπικύρη καὶ εἰς
αὐτὸν ἐμπέση τὸν κίνδυνον.

620 σοφία γὰρ ἐκ τοῦ κλεινὸν ἔπος: μετὰ σοφίας
γὰρ ὑπὸ τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται, τὸ

ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ
τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται. 20

625 ὀλιγοστὸν] ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον.

629 τάλιδος: τᾶλις λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἢ
ὀνομασθεῖσά τι νύμφη· Καλλιμάχος

αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ. 25

τῆς νύμφης.

15 αἶρει (supra προσάυση in textu) L, correxi. — 16
προσφέρει L, corr. Lasc. — 18 ἐκ τοῦ L. — 19 τὸν L,
corr. Elmsl. — 20 trag. fragm. adespot. 379. — 25 fr. 210.

τῆς μελλογάμου νύμφης.

μόρον] λείπει ἢ διὰ, διὰ τὸν μόρον.

630 ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀποτυχίας ἀχθόμενος.

631 τάχ' εἰσόμεσθα: ὁ λόγος παροιμιακῶς ὁπότε
5 μὴ στοχασμῷ χρώμεθα ἀλλ' αὐτόπται τῶν πραγμάτων
γινόμεθα· προοιγνώσκει μὲν γὰρ καὶ ὁ μάντις ἀλλὰ
στοχασμῷ χρῆται· τάχα οὖν ἀκριβῶς γνώσομαι ταῦτα
παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος.

632 τελείαν ψῆφον: τελείαν τὴν ἤδη τετελεσμένην·
10 τοῦτο δέ φησιν ὥς μὴ μεταβουλευσόμενος· ἢ τὴν τέλος
ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόῃ.

633 λυσσαίνων] γράφε θυμαίνων.

635 παρέλκει τὸ ἔχων.

636 ἀπορθοῖς] ὁρθῶς καθηγῆ.

637 ἐμοὶ γὰρ οὐδείς ἀξίως: οὐδείς μοι προκριθή-
15 σεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σοῦ ἄρχοντος·
πανταχοῦ δὲ μετὰ παρατηρήσεως.

638 μελίων φέρεσθαι] προοκρίνεσθαι.

639 διὰ στέρων ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐνθυμείσθαι.

640 γνώμης πατρῷας πάντ' ὕπισθεν: οἷον τῆς
20 πατρῷας γνώμης πάντα εἶναι δεύτερα οἷον χρὴ τὴν
πατρῶαν πράττοντα γνώμην περὶ τῶν ἄλλων οὐδένα
λόγον ἔχειν· ἀσφαλῶς δὲ προσέθηκε τὸ πάντα μὴ ἄρα
ἐκ τοῦ παιδὸς ὑπαντηθῆ ὅτι πλὴν τῶν χρησίων.

25 646 πόνοους] γράφε πέδας ἢ ἧ ἐμπόδιον, δεσμούς,
κώλυμα τοῦ πράττειν ἃ βούλεται.

650 ψυχρὸν] ἀηδές.

1 τῆς μελλογάμου νύμφης] glossema in L agnovit Triclinius; cf. etiam Polluc. 3, 45 et Hesych. v. τάλις. — 4 παροιμιακῶς Lasc. — 10 μεταβουλευσόμενος L, corr. Br. — 20 ὕπισθεν (ut in textu) L, corr. Lasc.

παραγκάλισμα: φίλημα, στέργγηθρον, κοινώνημα,
παρακοίμημα, περιπλοκή.

653 πτύσας] καταπτύσας, ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος,
καταφρονήσας.

Fol. 57^a 659 εἰ γὰρ τοὺς ἐμούς, φησὶν, ἀκόσμως βιοῦντας 5
μὴ τιμωρησαίμην οὐδὲ τῶν ξένων περιγενήσομαι· ἀπὸ
κοινοῦ δὲ τὸ θρέψω.

ἐγγενῇ] συγγενῇ.

660 θρέψω: ἀντὶ τοῦ ἔξω.

661 εἰ οὖν τηροίην τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια ἐπὶ 10
τῆς ἐμαντοῦ πρώτως οἰκίας τηροίην ἂν αὐτὰ καὶ ἐπὶ
τῆς πόλεως.

663 ὑπερβὰς] λείπει τὸ δίκαιον.

666 στήσειε] καταστήσειεν ἄρχοντα.

667 τὰ ἐναντία τῶν δικαίων δῆλον ὅτι.

15

668 τοῦτον: τὸν τῷ βασιλεῖ πειθόμενον.

670 δορὸς] ἀντὶ τῆς μάχης.

672 ἀναρχίας] ἀντὶ τοῦ ἀπειθείας.

δὲ] γάρ.

675 τροπὰς καταρρήγνυσι] ἐκ γὰρ διαρρηξέως 20
στρατοῦ τροπὴ γίνεται.

τῶν δ' ὀρθομένων] τῶν ἀρχομένων.

676

αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλείονες σόοι ἢ πέφανται.

677 ἀμυντέ'] τὰ τῶν νόμων.

25

τοῖς κοσμομένοις] τοῖς ἄρχουσιν· Ὅμηρος

κοσμήτορες λαῶν.

1 στέργγηθρον] Eurip. Hipp. 256. — 18 ἀπειθείας L, corr.
Br. — 24 ll. ε 531. — 25 ad κοσμοῦμενα refert Wexius. —
27 ll. α 16.

681 εἰ μὴ τῆς φρονήσεως ὑπὸ τοῦ γήρως σεσυ-
λήμεθα λέγειν φρονούντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις· ὁ
δὲ λόγος πάννυ πρεσβυτικῶς καὶ αἰδημόνως εἴρηται.

σεσυλήμεθα.

5 684 χρημάτων] κτ(ημάτων).

685 ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδεξασθαι ἐπειδὴ
μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις.

687 δυνατόν σε καὶ ἐτέρως καλῶς μεταβουλεύσασθαι.

688 σοὶ δ' οὖν πέφυκα] γράφε σὺ δ' οὐ πέφυκας.

10 690 τὸ σὸν ὕμνα, φησί, τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε
μῆδέναι τῶν πολιτῶν ἄντικρύ σου λέγειν τοιαῦτα οἷς
σὺ μὴ τέρῃς· ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρᾳ
κατὰ σοῦ λεγομένων.

691 λόγοις τοιούτοις· λείπει τὸ χρῆσθαι.

15 692 ὑπὸ σκότου] λαθραίως.

696 διὰ τούτων ὑπεραπολογεῖται τῆς κόρης ὑπερ-
ευπρεπῶς τῇ πόλει περιθελὺς τὸν λόγον.

697 κυνῶν] γράφε λύκων.

699 τιμῆς] γράφεται καὶ στήλης.

20 700 ἐρεμνῇ] σκοτεινῇ, λαθραία σου.

709 διαπυρρῶντες· ἀνακαλυφθέντες· μετέβη δὲ Fol. 57 b
ἀπὸ ἐνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὅστις γὰρ εἰς πληθυντικὸν
τὸ οὗτοι.

711 καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν· μὴ αὐθάδη εἶναι
25 ἀντιτείνοντα τοῖς συμβουλευούσιν· τοῦτο δὲ παρὰ
Σόλωνος

γῆράσῃω δ' αἰεὶ πάντα διδασκόμενος·

Καλλίμαχος:

8 σε] δὲ Elmsl. — 16 εὐπρεπῶς? cf. schol. v. 733 et
Aristotel. rhetor. III, 17. — 27 fragm. 18 ubi πολλὰ προπάντα.
— 28 sic nec plura L.

714 αὐτόπρεμν'] αὐτόριζα.

716 ὑπείκει μηδὲν] τοῖς ἰστίοις μὴ ἐρχαλάσῃ.
ὑπτίοις] ἀντὶ ὑπτίως.

717 στρέψας] στρέψας τὴν ναῦν.

718 μετástασιν] μετάνοιαν.

719 ἀντὶ τοῦ εἰ οἶός τέ εἰμι λέγειν κἀγὼ διὰ
τὸ νέον.

720 πρεσβεύειν: ὑπερέχειν· ἐγὼ, φησί, τοῦτο
οἶμαι ὑπερέχειν, τὸ τὸν ἄνθρωπον φῦναι πάντα ἐπι-
στάμενον· Ἡσίοδος

οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ.

722 εἰ δ' οὖν] εἰ δέ τις ἀνόητος εὐρεθῇ· Δίδυμος
δὲ φησι

728 μηδὲν διδάσκου ὃ μὴ δίκαιόν ἐστὶ σοι μαν-
θάνειν· ἢ μηδὲν ἔστω ὃ μὴ δίκαιον.

730 ἀκοσμοῦντας] ἀπειθοῦντας καὶ ἄκοσμα δια-
πραπτομένους.

733 οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις: οὐκ ἐγὼ
ταῦτα λέγω ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες·
χαριέντως δὲ τὴν δίκαιαν προσάπτει τῇ πόλει τῷ μὴ
δοκεῖν βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τῷ πατρὶ βεβουλευμένα.

734 πόλις γὰρ ἡμῖν ἅ με χροῖ: ἅ με χροῖ προσ-
τάσσειν τῇ πόλει ἐκείνῃ μοι ἔχει κελεύειν;

735] χ.

τὸ χ ὅτι αὐστηρότερον προσηνέχθη τῷ πατρὶ.

741] χ.

εἶπερ γυνὴ σὺ] λείπει τυγχάνεις· πάλιν δὲ τὸ χ
διὰ τὸ αὐστηρόν.

1 αὐτόριζα] v. annot. schol. v. 1350. — 11 Opp. 293.
νοήσῃ L. — 12 Δίδυμος] fragm. 6 (p. 242). — 20 δίκαιαν]
διάνοιαν Wexius.

742 διὰ δίκης ἰῶν] δικασάμενος, δικαιολογούμενος,
παρορρησιαζόμενος.

ἰῶν] ἐλθών.

746 γυναικὸς ὕστερον] ἀντὶ τοῦ ἡττηθῆν ὑπὸ
5 γυναικός.

751 ἢ δ' οὖν θανεῖται: δι' ἑαυτὸν ἔφη, ὁ δὲ Fol. 58 a
Κρέων ᾤετο δι' αὐτὸν λέγειν.

752 ἐπεξέρχῃ] περαιτέρω χωρήσεις.

753 τίς δ' ἔστ' ἀπειλή: ποίαν ὠφέλειαν ἔχει
10 ἀπειλή πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη;
σημείωσαι.

758 τόνδ' Ὀλυμπον] μὰ τὸν Ὀλυμπον.

759 δεινάσεις] λυπήσεις, ὑβρίσεις.

760 τὸ μῖσος] τὴν Ἀντιγόνην φησίν.

15 κατ' ὅμματ'] ὑπ' ὀφθαλμούς.

762 μὴ δόξης] μὴ νομίσῃς.

763 οὐδαμᾶ] οὐδαμῶς.

765 ὥς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένης ξυνών:
γράφει μαίνῃ, ὥς μαίνῃ, φησί, παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς
20 θέλουσιν ὑπομεῖναι τὴν σὴν μαρίαν.

767 νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος: ἦτοι ὁ τῶν νέων
ἢ ὁ φρόνιμος· ὁ δὲ νοῦς ὁ τηλικοῦτος, φησί, βαρὺ-
τατός ἐστιν ἀλγίστας.

770 αὐτὰ] τὰς κόρας· δυικὸν γὰρ ἔστι.

25 772 σφε] αὐτήν.

774 πετρώδει — ἐν κατώρυχι] ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ.

775 φορβῆς τοσοῦτον: ἔθος παλαιὸν ὥστε τὸν
βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ
τιθέντα τροφῆς καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο
30 ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῶ ἀναιρεῖν· τοῦτο γὰρ ἀσεβές.

777 ὃν μόνον σέβει θεῶν: διὰ τὸ προκρίναι τῆς
ιδίας σωτηρίας τὴν πρὸς τὸν κατοιχόμενον δίκην.

779 ὅτι | πόνος περισσός ἐστι: πλήρης ὀργῆς καὶ
ἀβουλλίας ὁ λόγος ὅτι καὶ εἰς θεοὺς θρασύνεται.

781 Ἔρως ἀνίκατε: διὰ τὸν Αἴμονα τοῦ ἔρωτος 5
μέμνηται· πάλαι γὰρ ὠμονόει τῷ πατρί, νῦν δὲ σχεδὸν
πολέμιος γέγονε διὰ τὴν Ἀντιγόνην· τὸ δὲ ἔρᾶν πλου-
σίους ἔχει· καὶ ἡ παροιμία

ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ' οὔ.

μάχαν] λείπει ἢ κατὰ.

10

782 κτήμασι] ἐπεὶ καὶ κτημάτων ἐρῶσι πολλοί.

784 ἐννυχεύεις] διατρίβεις.

785 φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος: διότι <καὶ τὰ> θα-
λάσσια ζῶα ἐρᾷ ἢ ὅτι καὶ τὰ πόρρω θηρεύει ὁ ἔρῶν
καὶ διὰ θαλάσσης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ ὥστε τοῦ ἔρωτος 15
ἐπιτυχεῖν ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν.

786 αὐλαῖς] ταῖς ἐπαύλεσιν.

790 ὁ δ' ἔχων] τὸν ἔρωτα.

791 σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους: σὺ καὶ δικαίους
διαφθείρεις ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίνεσθαι 20
ὡς Ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς Ἰόλης τὰ ἐν
Οἰχαλίᾳ ἐπραξεν ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων ἢ
τὸν ἔρωτα μόνον.

794 ξύναιμον] ξυγγενές, ὅτι νιόυ πρὸς πατέρα
γέγονε μάχη καὶ διαφορά.

25

795 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων: ὅτι ὁρῶν τὴν

1 θεῶν] θεόν L. — 6 ὀμονοεῖ L, ὀμονόει Iuntina (1547),
corr. Br. — 9 Euripid. fragm. 887 ubi πεινῶντι alii; in mar-
gine fol. 58a rursus παροιμία: ἐν πλησμονῇ τοι et c. — 13
καὶ τὰ add. Lasc. — 21 ὡς Ἡρακλῆς u. ἔ.] respic. Trach. v.
352 sqq.

παιδα ὁ Αἴμων σπουδάζουσιν καὶ πάντα πράσσουσιν
 ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἡττων αὐτῆς γέγονεν· νικᾷ οὖν,
 φησὶν, ὁ ἔρως τῆς νύμφης ὅς ἐστι πάρεδρος τῶν
 μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς· τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι θαυμα-
 5 στή τίς ἐστὶν ἢ τοῦ ἱμέρου ἀρχὴ καὶ ὥσπερ νομισθεῖσα
 ἄνωθεν διὸ καὶ πάρεδρον αὐτὴν φησι τῶν θεσμῶν.

798 πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς· τινὲς παρέδρος Δωρικῶς
 ἀναγινώσκουσι κατ' ἑλλειψιν τοῦ ν ἵν' ἢ παρέδρους,
 λέγει δὲ τὸν Κρέοντα, νικᾷ δὲ ὁ φανερός ἵμερος τῶν
 10 βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν Κρέοντα, τὸν
 <πάρεδρον> ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν.

799 ἄμαχος] ἀκαταμάχητος.

ἐμπαῖξει· ἡδεῖται, χαίρει.

801 οἶον δυνάμει παρακούμεν τοῦ ἄρχοντος Fol. 58 b
 15 δακρύνοντες τὴν Ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατεδίκασεν.

804 τὸν παγκοίταν] τὸν πάντας κοιμίζοντα.

θάλαμον] τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ.

805 ἀνύτουσαν] ἀνοίγουσαν ἢ τρέχουσαν καὶ
 πορευομένην.

20 814 ἔγκληρον] μέτοχον.

815 ἐπινυμφίδιος — ὕμνος] λείπει θύραις ἢ κοίταις.

820 οὐ διὰ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος
 λαχοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν ἀλλὰ μετ' ἑλευθερίας τε-
 θνήξῃ ἰδίῳ καὶ καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη
 25 οἶον οὔτε νοσήσασα οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελενύσῃ τοῦ
 βίου· ἢ ἀντὶ ἰδίῳις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη.

2 ἡττων L, corr. Lasc. — 6 θεσμῶν] sequitur *τινε* (deletum)
 ex schol. v. 798. — 7 παρέδρος] πάρεδρος L, corr. Br. — 11
 πάρεδρον addidi. — 14 δυνάμει] non expedio; an referendum
 ad ἀρχαῖς v. 798? — 18 ἀνοίγουσαν] ἀνύουσαν Wolffius p. 203. —
 23 τεθνήξῃ· <ἢ> ἰδίῳ Seidlerus. — 26 ἢ — χρησαμένη] post
 ἐπιχειρήματος schol. v. 822 addita in L, correxi.

822 θνητῶν] ἤτοι πρὸς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου
ἢ πρὸς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.

823 ἤκουσα δὴ λυγροτάταν· ἀντὶ τοῦ λυγροτάτως·
ἢ τὴν λυγρὰ ὑπομείναςαν ἢ λυγρὰν καθὸ τὴν Αἰτῶ
ὑβρίσαι τετόλμηκεν· τοῦτο δὲ ἔλαβεν πρὸς τὸ ὅμοιον 5
τοῦ θανάτου ὅτι οὐδὲ ἡ Νιόβη ὑπὸ τινος ἀνηρέθη.

824 τὰν Φρυγίαν ξέναν] τὴν Νιόβην.

825 Σιπύλῳ] Φρυγίας ὄρος.

826 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενής· πολὺς καὶ ἐπιμήκης·
ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος ἀλλ' αὐτοῦ περιειλούμενος 10
καὶ οὐχὶ ὑψηλός· ὁ δὲ νοῦς, ἣν ἐδάμασεν ἡ πέτρας
βλάστησις ὡς κισσὸς περιβαλοῦσα αὐτήν· περιέφυσεν
αὐτῇ, φησὶν, ἡ πέτρα ὡς κισσὸς δένδρω.

ὁ μὴ εὐθὺς τετραμμένος ἀλλ' εἰλιπενής.

827 πετραία βλάστα δάμασεν] ὅτι περιεκεκάλυπτο 15
πανταχῇ τῇ πέτρᾳ.

834 ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής· καρτερεῖν σε
χρὴ ὡς καὶ ἡ Νιόβη ἐκαρτέρησεν καίτοι θειοτέρου
γένους τυγχάνουσα· Ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ Διός.

παραμυθούμενος αὐτὴν θεὸν φησι τὴν Νιόβην. 20

836 καὶ τοι φθιμένῃ] καίτοι σοὶ φθιμένη ἢ
φθιμένῳ παντὶ μακαριστὸν ἂν εἴη τὸ τῆς αὐτῆς μοίρας
τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις οἷον μακάριος ἂν εἴη ὅστις τοῖς
ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν.

837 ἔγκληρα] κοινά, ὅμοια, τοῦ αὐτοῦ κλήρου 25
καὶ τύχης.

838 ὅφ' ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσῃν με λέγετε.

1 τρόπον] τόπον L, corr. M. Schm.; cf. schol. v. 823. —
4 λυγρὰ] λυγρὰν L, corr. Br. λυγρὰν] λυγρὴν L, correxi. —
13 αὐτῇ φησιν τῇ πέτρᾳ L, corr. Br. — 19 Διὸς] sequitur ὁ
πα (deletum). — 27 ἴσῃν] ἴσον L, corr. Br.

846 ἐπικτῶμαι] γράφε επιβοῶμαι.

847 φίλων ἄκλαντος] οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ
τῶν φίλων ἀπόλλυνται.

848 ἔρμα: περίφραγμα.

5 849 ποταινίου] ἔστι μὲν προσφάτου θέλει δὲ
εἰπεῖν καινοῦ καὶ παρεξηλλαγμένου.

851 οὔτ' ἐν βροτοῖσιν: οὔτε ἐν ζῶσι διὰ τὸ εἶναι Fol. 59 a
ἐν εἰρκῇ οὔτε ἐν θανοῦσι διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν.

852 θανοῦσιν] λείπει σύνοικος.

10 853 προβᾶς' ἐπ' ἔσχατον θράσους: προβάσα ἐπὶ
τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους
βουλομένη τε ὅσιόν τι θρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν τὰ
ἐναντία πέπονθας· ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφιον· τὸ
δὲ ἐξῆς, προβάσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον ἔπεσες ἐπ'
15 ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος
προσταγμάτων.

856 πατρῷον δ' ἐκτίνεις: ἢ τὰ ἡμαρτημένα τῷ
Οιδίποδι ἢ ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ Οιδίποδος ταῦτα
πάσχεις· αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια προέθου ποιεῖν.

20 857 ἐμοὶ μερίμνας] ἢ τὸ τῆς μερίμνης μου.

858 τριπόλιστον οἶτον: πολλάκις ἀναπεπολημένον
ἢ διάσημον καὶ πανταχοῦ ἀκουόμενον καὶ πολούμενον·
ἢ τὸν πολλάκις ἐπελθόντα τῷ ἐμῷ οἴκῳ ἢ γένει.
λείπει εἰποῦσα.

25 859 καὶ τῆς προτέρας ἡμῶν δυστυχίας.

860 πότμου] τύχης.

861 Λαβδακίδαισιν] ἀντὶ τοῦ Λαβδακιδῶν.

864 κοιμήματ' αὐτογέννητα: καὶ συνουσία τοῦ

8 ἀναπνεῖν] ἀνάπτειν L, corr. Lasc. — 10 προβᾶς'] προ-
βᾶς' (ut in textu pr.) L. — 19 αὐτῇ] αὐτῇ L, corr. Lasc. —
21 οἶτον] οἶκον L. — 28 αὐτογέννητα (ut in textu) L.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

πατρός αὐτογενεῖς ἢ συγγενικαὶ [ἢ] ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη ἐξ ἧς γέγονεν· τὸ δὲ ἐξῆς [κοιμήματ' αὐτογέννητα] κοιμήματα δυσμόρου μητρὸς ἐμῷ πατρὶ αὐτογέννητα, ὅτι ὁ αὐτὸς πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν.

865 ἐμῷ πατρὶ] λείπει γενόμενα.

5

866 οἶων] λείπει γονέων.

867 πρὸς οὓς] πρὸς τοὺς γονεῖς δῆλον ὅτι.

ἀραῖος] ἐπικατάρματος διὰ τὰ ἐκείνων ἀμαρτήματα.

869 δυσπότμων] διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἀδραστον ἐπιγαμίαν ἥτις αἰτία τοῦ πολέμου κατέστη.

10

871 κατήναρές με] τιμηθεῖς ὑπ' ἐμοῦ.

872 σέβειν μὲν εὐσέβειά τις· οἱ τοῦ χοροῦ τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν οὐ μὴν δὲ θαρσοῦσιν [ὥς] καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὥς μοχθηράν· φησὶν οὖν ὅτι πέπρακται μὲν δι' εὐσέβειαν 15 τὸ ὑπὸ ταύτης ᾧ δὲ ἡ βασιλεία μέλει τούτῳ οὐκ ἔστι παραβατή ἡ ἀρχὴ ὅ ἐστι τὰ προστάγματα, παραβαίνουσι δὲ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν.

εὐσεβεῖς μὲν τὸ σέβειν τοὺς ἀποθανόντας.

875 αὐτόγνωτος — ὀργὰ] αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώ- 20 μων τρόπος.

879 λαμπάδος] τοῦ ἡλίου.

881 ἀδάκρυτον] πολυδάκρυτον.

883 ἄρ' ἴστ' αἰοιδᾶς καὶ γόους· πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτο φησὶν ὁ Κρέων ὀργιζόμενος ὅτι μὴ θᾶπτον 25 αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἰρκτήν· ὁ δὲ λόγος, ἄρα ἴστε <ὥς> εἰ χρεῖ' ἢ λέγειν αἰοιδᾶς καὶ γόους πρὸ τοῦ

1 ἢ inclusi. — 2 κοιμήματ' αὐτογέννητα] inclusi. — 13 οὐ μὴν δὲ] „pro οὐ μὴν γε dictum“ Dind. — 14 ὥς inclusi. — 16 τούτῳ] τοῦτο L, corr. Lasc. — 27 ὥς addidit A. χρεῖ' ἢ etiam in textu L, χρεῖν Dawesius.

θανεῖν οὐδέποτε τις παύσαιοτο; δεῖ οὖν ἐκ βίας ἔλκειν αὐτήν.

887 εἴτε χοῦ θανεῖν: εἰ χρήζει καὶ θέλει· μετριά-
 ζειν δὲ προσποιεῖται τῇ κολάσει ὥς δηλοῖ καὶ τὸ
 5 ἡμεῖς γὰρ ἄγνοι τοιτέστιν ἀκοινώνητοι τοῦ φόνου
 τούτου, φησί, διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτήν ἀνηρηκέναι.

889 ἡμεῖς γὰρ ἄγνοί: τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην
 ἄγνοι ἡμεῖς ἔσμεν καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν.

890 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω] τοῦ μεθ' ἡμῶν
 10 ἄνω οἰκεῖν.

891 κατασκαφῆς] κατεσκαμμένη, ὑπόγειος.

892 ἀείφουρος] τῷ μὴ πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν
 φρουρὰν ἀλλὰ διόλου.

895 μακροῦ] ἀντὶ τοῦ πολυ.

897 ἐν ἐλπίσιν τρέφω] ἐλπίζω ἀποθανοῦσα πάντας Fol. 59 b
 15 ἔξιν φίλους.

εὐεπίφορος ὁ Σοφοκλῆς <εἰς> τὸ τρέφω ἀντὶ
 τοῦ ἔχω.

899 κασίγνητον ἀδελφὴν] ὧς Ἐτεόκλεις· ἔξῃς γὰρ τοῦ
 20 Πολυνείκους μετὰ οἴκτου μνημονεύει.

904 παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι δοκῶ σε τετιμη-
 κέναι ὥστε τοὺς συνετοὺς ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ' ἐμοῦ
 εἰς σὲ γενόμενα.

907 ἀν ἡρόμην] ὑπέστην.

908 τίνος νόμου] ἀντὶ νομίσματος καὶ λογισμοῦ.

913 τοιῷδε μέντοι κ. ἔ.] τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὃς
 ἀποδείκνυσιν τὸ κατὰ τοὺς ἀδελφούς δίκαιον ὑπερέχειν

3 χοῦ] χοῦ (ut in textu) L, corr. Dindorf. εἰ] εἴτε (τε
 deletum) L. — 5 ἡμεῖς γὰρ ἄγνοι] v. 889. — 12 τῷ] τὸ L, corr.
 Lasc. — 17 εἰς addidit Lasc.; cf. schol. v. 660. Ai. 503. 644. Oed.
 Tyr. 356. Trach. 28. 118. Philoct. 795, al. — 19 ἔξῃς] v. 902 sqq.

ἀπάντων τιμήσασά σε ἔδοξα τῷ Κρέοντι ἀμαρτάνειν·
διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ.

916 ἄρει με] ἐμφαντικώτερον τὸ ἄρει· οὐ γὰρ
εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέν με ἀχθῆναι ἀλλ' αὐτὸς ἄρει.

918 οὔτε παιδεῖον τροφῆς] οὔτε παῖδα θρέψασαν. 5

921 δαιμόνων δίκην] ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος θνη-
τοῦ ὄντος παρέβη.

923 τίν' αὐδὲν ξυμμάχων] λείπει καλεῖν.

925 εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει παθόντες τὴν
τιμωρίαν γνοιῖμεν τὴν ἀμαρτίαν. 10

927 εἰ δ' οἷδ' ἀμαρτάνουσι] ἐπὶ τὸν Κρέοντα ἡ
ἀναφορά.

928 ἐκδίκως: ἔξω τοῦ δικαίου.

929 ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι
οἷον οὐκ ἐνδεδέωκεν ὀδυρομένη. 15

931 ἀντὶ τοῦ κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν ἐὰν
ἔτι βραδύνωσιν.

932 βραδυτῆτος ὕπερ] διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐμβραδύνειν.

933 ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Κρέοντος οἱ ὑπήκοοι
ἄξουσι [με] λοιπὸν ἐπὶ θάνατον. 20

935 οὐ παραμυθοῦμαί σε θαρρεῖν ὥς μὴ κεκυ-
ρωμένου σοι τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δέ φησιν ὥς οὐκ
ἐνδιδοὺς ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεικέναι αὐτὸν
δακρύνουσα· ἢ ὁ χορὸς λέγει ὥς τοῦ Κρέοντος μὴ μετα-
πεισθέντος. 25

937 λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄρουσι τὰ πρῶτα
[αὐτὴν] ἐλεοῦντες καὶ αἰδούμενοι.

940 οἱ κοιρανίδαι] κοίρανοι· τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ

4 με] serius additum. — 8 αὐδὲν in textu ex αὐδᾶν. —
20 με inclusi. — 26 τὰ] in litura quattuor literarum. —
27 αὐτὴν inclusi.

φησιν· εἰώθασι γὰρ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς ἀλλὰ καὶ
τοὺς ἐνδόξους τῶν πολιτῶν οὕτω καλεῖν· ἢ πρὸς τὸν
Κρέοντα ἡθικῶς ἂν αὐτὸν εἰς συμμαχίαν προκαλου-
μένην ἢ πρὸς τοὺς πάλαι βασιλέας τοὺς προγόνους
5 αὐτῆς.

941 τὴν βασιλίδαν] τὴν βασίλειαν.

943 σεβίσασα] τιμῆσασα.

944 ἔτλα καὶ Δανάας· οἶον <καὶ> ἡ Δανάη ἔτλη Fol. 60 a
μὴ εἶναι ἐν φωτὶ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν

10 χαλκῷ οἶκῳ ἐκέκρυπτο.

946 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει· κατεκλείσθη ὑπὸ
τὴν κιβωτόν· ἢ ὑπὸ τὸν ξυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθεν καὶ
τῆς εἰμαρμένης ἢ κατεξεύχθη συνελθοῦσα τῷ Διί.

949 ταμιεύεσκε] ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχεν τὰς γονὰς
15 τοῦ Διὸς ὃ ἔστιν ἔγκυρος ἦν.

951 μοιριδίαν] εἰμαρμένην.

952 οὐτ' ἂν νιν ὕμβρος οὐτ' Ἄρης· Ἄρης νῦν ὁ
πόλεμος· καὶ γὰρ οὗτος κατὰ μοῖραν ἐγείρεται· βού-
λεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ οὔτε τὰ ἐν τῇ
20 γῇ οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα παρὰ μοῖραν
γίνεται.

νιν] αὐτήν, τὴν μοῖραν.

955 ξεύχθη δ' ὀξυχόλως· τὸ ἐξῆς, ξεύχθη πετρώδει
κατὰφρακτος ἐν δεσμῷ· μὴ οὕτω δὲ αὐτὸ λάβωμεν ὅτι
25 καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβῆς οὖσα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβῆς
Ἀνκοῦργος ἀλλ' ἀπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων
δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην· τὸν δεσμὸν δὲ
τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν.

956 κερτομίους ὀργαῖς] διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς.

958 πετρώδει — δεσμῶ] τῷ στερεῷ δεσμῶ τῆς ἀμπέλου.

959 οὕτω τὰς μανίας δεινὸν ἀποστάζει· οὕτω καὶ τοῦ Ἀνκούργου ἀπὸ τῆς μανίας ὀργή ἀποβαίνει· μένος γὰρ ἡ ὀργή· ἀνθηρὸν δὲ τὸ ἀκμαῖον καὶ ἀνθοῦν ἐν 5 κακοῖς.

δεινὸν] ἀντὶ τοῦ πολύ.

960 μένος] μανία.

κεῖνος ἐπέγνω· τὸ ἐξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν <ἐν> κερτομίοις γλώσσης μανίαις ψαύων. 10

963 ἐνθέους γυναικάς] τὰς θεολήπτους Βάκχας.

964 εὐϊόν τε πῦρ] τὸ ὑπὸ τῶν Βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς θαλασσίαις.

965 φιλάλους <τ'> ἠρέθιξε Μούσας· κακολογῶν αὐτὰς ἠρέθιζεν κατ' αὐτοῦ· λέγει οὖν, ἐτάρασσε καὶ 15 ἐσκόρπιξε τὰς τῶν αὐλῶν ψῆδας· ἢ οὕτως, τὰς Μούσας τὰς περὶ τὸν Διόνυσον ἐχλεύαζεν τουτέστι τοὺς ὕμνους ἢ τοὺς λόγους· τινὲς δὲ φασιν ὅτι καὶ τὰς Μούσας ὕβρισεν.

966 παρὰ δὲ κυανέων πελάγεων· ἀντὶ τοῦ παρὰ 20 δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης γέγονεν ἐμφύλια κακὰ περὶ τοὺς Φινείδας· κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπεν τοῖς ὑπὸ τῶν Κυανέων πετρῶν περιεχομένοις· διδύμας δὲ ἄλλος ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν θάλασσαν ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς 25 καὶ ἐνοῦσθαι διδύμους αὐτάς φησιν.

3 τὰς] τὰς, ut in textu pr., L. — 10 ἐν addidi. μανίαις] μανίας L, μανίαις — γλώσσαις in textu. — 14 ἠρέθιξε] ἠρέθιζεν L. — 15 κατ' αὐτοῦ] καθ' αὐτοῦ Dind.

968 ἀκταὶ Βοσπόριαι] αἱ ὑπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ
πελάγους περιεχόμεναι.

969 ἡδ' ὁ Θρηκῶν | Σαλμυδησός: ὁ Θρακικός
Σαλμυδησός· πέλαγος δέ ἐστι δυσχεύμερον περὶ Θρά-
5 κην· Αἰσχύλος

Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτησι μητροιὰ νεῶν.

970 ἴν'] ὄν.

ἴν' ἀγχίπολις Ἄρης: παρὰ γὰρ Θράξι τιμᾶται ὁ
10 Ἄρης ὡς καὶ ὁ ποιητής

τῷ μὲν ἄρ' ἐν Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον·
τὸ δὲ ἵνα τοῖς ἄνω συνάπτεται, ἵνα ἀκταὶ Βοσπόριαι
καὶ οὐδὲν λείπει· ὅσοι δὲ γράφουσιν ὄν' Ἄρης περιττὸν
λαμβάνουσι τὸ ὄνομα.

15 971 δισσοῖσι Φινεΐδαις: τῶν δισσῶν Φινειδῶν,
Πληξίππου καὶ Πανδίωνος ἢ Τηρύμβα καὶ Ἀσπόνδου.

973 τὸ ἐξῆς, τυφλωθὲν ὁμμάτων κύκλοις.

974 ἀλασφόροιςιν: τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν ἢ τοῖς
δυστυχεῖσι κύκλοις τῶν ὁμμάτων.

20 975 ἀραχθὲν] ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν.

ἀραχθὲν ἐργέων: ἀραχθὲν αἱματηραῖς χεῖρεσσιν
ὕπ' ἐργέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς τουτέστι γυναικείαις.

976 ἀκμαῖσιν] ὀξύτησι.

978 μελέαν πάθαν] ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐ-
25 τοὺς ὑπὸ μητροιάν· ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν.

3 σαλμυδισός (ut in textu) in lemmate L. — 6 Prometh.
v. 726 ubi ναύταισι. σαλμυδισσία L. — 7 μητροιὰ L. — 11
II. v. 301. — 14 ὄνομα] ὄν? vocabulum ἀγχίπολις intellegit
Hermannus. — 15 Φινειδῶν L, corr. Lasc. — 16 τηρύμβα L,
corr. Elmsl. coll. schol. v. 981. — 21 χεῖρεσιν L.

980 ἀνύμφευτον γονάν: κακόνυμφον γονήν ὅτι ἐπὶ κακῇ νυμφευθεῖσα δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτεκεν· ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῶν κοινωνίαν οἶον τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες.

981 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων: Βορέας κῆδος 5 συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις ἀρπάσας Ὀρειθυίαν τὴν Ἐρεχθίδος ἐξ ἧς ἔσχευ Ζήτην καὶ Κάλαιν καὶ Κλεοπάτραν· ταύτην ὁ Φινεύς ἐγγημεν ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο Πιλήϊππος καὶ Πανδίω, κατὰ δὲ τινας Τηρύμβας καὶ Ἀσπονδος· μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπ- 10 ἐγγημεν Ἰδαίαν τὴν Λαοδάνου, κατὰ δὲ τινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τρυπανισταῖς· ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα <τοὺς> τῆς Κλεοπάτρας παῖδας ἐν τάφῳ καθεῖρξεν, ὥς δὲ τινὲς φασιν ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν ἅτε δὴ πειρα- 15 σάντων αὐτὴν ἐφ' οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεύς ἀμφοτέρους τυφλοῖ· ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ· τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι περιοῦσαν τὴν Κλεοπάτραν ὁ Φινεύς ἐκβέβληκεν καὶ τὴν Ἰδαίαν ἐπέγγημεν, ἢ δὲ ὀργισθεῖσα τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσεν παῖδας. 20

Βορέου γὰρ καὶ Ὀρειθυίας τῆς Ἐρεχθίδος ἦν ἡ Κλεοπάτρα.

982 Ἐρεχθειδᾶν] τῶν Ἀθηναίων.

985 ἄμιππος: ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν· εἰ δὲ γράφεται ἀμίπποις πρὸς τὸ θυέλλαις, τράφη θυ- 25

3 ἑαυτῶν] ἑαυτῷ L, corr. Br. — 10 Ἀσπονδος] ἄσπδος L; „librarius quum ἄσπ scribere incepisset mutato consilio compendio V (= ov) usus est“ Dind. — 13 ἐν Τρυπανισταῖς] fr. 582. — 14 τοὺς add. Lasc. — 15 ὅτι] delendum? — 17 Ἀπολλόδωρος] III, 15, 3. — 21 τῆς] τῆς κλ (erasum) L. — 23 ἄθη- νων L, corr. Elmsl.

ἔλλησιν ἀμίπποις ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις ὥς καὶ
Ὅμηρος

θεῖειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

πάγου· ὑψηλοῦ ὕρου καὶ ἀκρωρείας.

5 986 ἀλλὰ καὶ ἐκείνη· ἀλλὰ καὶ κατ' ἐκείνης, τῆς
θυγατρὸς Βορέου τῆς ἐξ Ἐρεχθιδῶν γεγονυίας ἐν-
έσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι Μοῖραι καὶ μεγάλα δυστυχῆ-
σαι αὐτὴν πεποιήμασιν· ἢ μεγάλα δυστυχίαι καὶ ἐπ'
ἐκείνῃ, τῇ Κλεοπάτρῃ, ἦλθον.

10 987 μακραίωνες· ἀθάνατοι καὶ πολυχρόνιοι· ἔσχον
δὲ ἐπέσχον, ἐπετέθησαν, ἐπεβάρησαν.

988 καὶ νῦν ἀνακτάς φησι τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ Fol. 60b
ἐντίμους.

989 τοῖς τυφλοῖσι γὰρ κ. ἐ.] ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ
15 μετ' ἄλλον ἐστίν.

993 οἶον οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς καταλιγώρουν
μαντείας.

997 τὸ σὸν — στόμα] ἀντὶ τὸν σὸν λόγον.

999 Θᾶκος, τόπος οὕτω καλούμενος.

20 1000 λιμὴν· ὄρμος καὶ ἔδρα ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα
προσέρχονται.

1001 κακῶ· ἐπὶ κακῶ.

1002 βεβαρβαρωμένῳ· ἐρμηνευθῆναι μὴ δυνα-
μένῳ ἀλλὰ ἀσαφεῖ.

25 1003 χηλαῖσιν] τοῖς ὀνυξί.

φοναῖς] ταῖς αἵμακτικαῖς.

1005 ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τῆς διὰ πυρὸς μαντείας.

1008 μυδᾶσα] δίνυγρος οὕσα ἢ καὶ σῆς· κηλὶς δὲ

3 Π. κ 437. — 12 καὶ νῦν] cf. schol. v. 940. — 19 „vanum
commentum scholiastae“ Dind.; cf. schol. Eurip. Phoen. v. 840.

ἡ ἀνάδοσις ἐνταῦθα, κυρίως δὲ ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ
[ἡ] ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γινομένη.

1009 τύφειν ἐστὶ τὸ ἡρέμα ὑποσμήχειν· ἀνέπτνε
δὲ ἀνέβαλλε τὰ μηρία ἐκ τοῦ λίπους.

κἀνέπτνε] ἀνέβαλλεν.

5

1010 καταρροεῖς: καταρροέμενοι, καθυγραινόμενοι
ἐκ τοῦ λίπους τῆς καλυπτούσης αὐτοὺς πιμελῆς ἐξέπιπτον.

1012 παιδὸς τοῦδ'] τοῦ ὁδηγοῦντος.

1013 φθίνοντ'] ἡ φθοροποιὰ ἢ διὰ τοῦ πυρὸς
ἀσήμεως φθειρόμενα.

10

1016 ἐσχάραι: αἱ ἐστίαι.

παντελεῖς: αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι ἢ
ὅλαι ἢ δι' ὧν πάντα τελειοῦται.

1017 ἀντὶ τοῦ οἱ κύνες καὶ οἱ ὄρνιθες διασπά-
σαντες τὸ τοῦ Πολυνείκους σῶμα ἐπὶ τοὺς βωμοὺς 15
ἐκόμισαν καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας.

1019 θυσιάδας λιτὰς] τὰς διὰ θυσιῶν γινομένας
λιτὰς.

1021 ἀπορροιβδεῖ] ἀπηχεῖ, ἀφίησιν.

1022 βεβρωτες] ἀπὸ τοῦ ἐνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυν- 20
τικὸν μετέβη.

1023 γνωμολογία.

1027 ἀκείται] ἱάται, θεραπεύει.

ἀκίνητος] ἀμετάθετος.

1028 διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν 25
οἱ ἄνθρωποι.

1030 καὶ Ὅμηρος

κωφὴν γὰρ δὴ γαίαν ἀεικίζει μενεαίνων.

1 λιγνὺς] sumtum ex v. 1128; cf. schol. Trach. v. 796. —
2 ἡ del. Br. — 5 ἀνέβαλεν L, correxi. — 16 ἐμόλυνεν L, corr.
Lasc. — 26 οἱ] serius additum. — 28 Il. ω 54.

1033 ἀποπειρᾶσθ' ἐ μὲν ὡς τοξόται σκοποῦ.

1034 ἀνδρὸς τοῦδε] ἀντὶ ἐμοῦ.

1035 ὑμῖν] ὅφ' ὑμῶν τῶν μάντεων καὶ τῶν Fol. 61 a
συγγενῶν.

5 1036 ἐξηπόλημαι: πεπραγματεύμαι, ἀνεμπόλητος
μὴ πεπραγματευμένος· καὶ Ὀμηρος

οἷ τε πρηκτῆρες ἔασιν·

ἢ πέπραμαι.

κάμπεφορτισμαι: προδέδομαι, φόρτος γεγένημαι·

10 ἐποίησαντό με φόρτον

Καλλίμαχος.

1037 τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον: Σάρδεις πόλις
Λυδίας παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ Πακτωλῷ· ἀντὶ
τοῦ εἴ τι βούλεσθε εἰς χρήματα νεῦον δέχεσθε· τὸν
15 γὰρ Πολυνεΐκη οὐ θάψετε.

1044 ἀμύαντον γὰρ τὸ θεῖον.

1049 ποῖον τοῦτο πάγκοινον: τῷ βίῳ κοινόν,
ἐπεὶ εἶπεν ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις καὶ καθόλου ἔλαβεν.
πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν.

20 1052 τῆς νόσου] τῆς ἀβουλίας.

1057 οἶδας, φησί, βασιλέας ὑβρίζων;

1060 τὰ ἄρρητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς.

1062 οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδεσι λέγω;

1063 ἐμπολήσων] ἑξαπατήσων.

25 1064 μὴ πολλοὺς ἡλίον δρόμους τελέσων ὃ ἔστιν
ἡμέρας· ἀμύλητῆρας δὲ τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους,

5 πεπραγματεύμαι] ex scholio sequente (ante προδέδομαι)
huc retraxit Br. — 7 Od. § 162. — 10 fragm. 529. — 12
προσάρδεων (ut in textu) L. σάρδεις L, correxi.

τροχοὺς δὲ ἀντὶ τοῦ κύκλους, δρόμους, τελεῶν δὲ ἀντὶ τοῦ τελέσων· ἴσθι, φησὶν, οὐ πολλοὺς δρόμους ἡλίου τελέσων.

1068 ἔχεις — βαλὼν· ἀντὶ τοῦ ἔβαλες.

1069 ψυχὴν] τὴν τῆς Ἀντιγόνης.

5

1071 ἀνόσιον] μὴ τυχόντα τῶν δόσιων νῦν.

1072 ὦν οὔτε σοὶ μέτεστιν κ. ἐ.] ἐξουσία δέδοται, λέγει δὲ τῶν νεκρῶν· ἐκ σοῦ δὲ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν [ἄνω] ἄταφον.

1074 ὕστεροφθόροι] αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι· 10 καὶ τὸ λοχῶσι γὰρ τὴν οὐ παραχρῆμα ἀλλὰ τὴν ἐς ὕστερον ἀποφητὶ τιμωρίαν δηλοῖ· τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν ὥς καὶ τὸ

σωτῆρι τύχη.

1077 κατηργηρωμένος] ἀργύρῳ πεισθεῖς.

15

1078 φανεῖ] δεῖξει.

χρόνου τριβή· ἀντὶ τοῦ ἀναβολῆς.

1079 ἀνδρῶν γυναικῶν] λείπει ὁ καί, καὶ γυναικῶν.

1080 ἢ Θηβαίοις ἐχθραὶ ἢ τοῖς θεοῖς· αἱ πόλεις 20 δέ, φησὶν, ὧν ἄρχεις ἐπαναστήσονται σοι.

1081 καθήρισαν] μετὰ ἄγρους ἐκόμισαν.

Fol. 61 b

1083 ἐστιοῦχον ἐς πόλιν] τὴν ἔχουσαν ἐστίαν καὶ βωμούς.

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἐστίαν τῆς πόλεως.

25

1084 τοιαῦτα κατὰ τῆς καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ· ἢ τῷ θυμῷ τῆς καρδίας σου· λείπει δὲ ἡ κατά.

4 βάλων L. — 9 ἄνω delevi. — 14 Oed. Tyr. v. 80. τύχη] ψυχῇ L.

- 1086 θάλλπος: τὴν δριμύτητα, τὸν ἐμπρησμόν, τὸν
 ἰόν· θάλλπος γὰρ τὸ καῦμα, ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἐρ-
 πετῶν· ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα τὸν ἰὸν ἀφίησι διὸ
 καὶ ἐν θέρει μᾶλλον ἰσχύουσιν.
- 5 1092 ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως.
 1094 λακεῖν] φθέρξασθαι.
 1096 τὸ μὲν ὑποχωρεῖν δεινὸν τὸ δὲ ἀντιστάντα
 βλαβῆναι
- 10 1103 συντέμνουσι] συντόμως κατακόπτουσι καὶ
 βλάπτουσι.
 1105 μόγῃς μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης.
 1106 δυσμαχητέον] περιπτεύει τὸ δυσ.
 1107 δρᾶ] ἀντὶ τοῦ δρᾶσον.
 1110 ἐπόψιον] φανερόν διὰ τὸ ὕψος, φησὶ δὲ τὸν
 15 τάφον.
 1111 δοκήσει μετεστράφην.
 1113 δέδοικα, φησί, μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομο-
 θετεῖν καινὰ ἀλλ' ἄριστόν ἐστι τὸ πείθεσθαι τοῖς
 ἀρχαίοις νόμοις.
- 20 1115 πολυώνυμε] ὃ Διόνυσε· οἱ μὲν γὰρ Βάκχον
 οἱ δὲ Ἰακχὸν οἱ δὲ Αὐαῖον οἱ δὲ Εὐῖον οἱ δὲ Διθύ-
 ραμβον αὐτὸν καλοῦσιν.
 1119 Ἰταλίαν] διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας.
 1120 παγκοίνοις] ἐν οἷς πάντες συνάγονται διὰ
 25 τὰς πανηγύρεις· ἢ διὰ τὸν τὴν θεὸν πάντας τρέφειν
 ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου.
 1121 κόλποις: ἀντὶ τοῦ πεδίοις.
 Βακχεῦ Βακχᾶν] τῶν Βακχῶν Βακχευτά.

8 βλαβῆναι] πάρεστι addit Lasc.; lacunam indicavit M. Schmidtus. — 21 λύαιον L, correxi.

1122 μητρόπολιν] τὴν πόλιν τῆς μητρὸς σου.

1124 παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσπάρησαν οἱ ὁδόντες
τοῦ δράκοντος.

1126 σὲ ὄρᾳ ὁ λαμπρὸς καπνὸς ἀντὶ τοῦ σοί
θυεῖαι κατὰ Παρνασσὸν γίνονται· ἢ παρ' ὅσον αὐτό- 5
ματον πῦρ ἐκείσε ἀναδίδεται.

διλόφον πέτρας] τοῦ Παρνασσοῦ· τοιοῦτο γὰρ
ἐστὶ τὸ ὄρος.

1127 στέροψ· ἡ λαμπρά.

1128 Κωρύκται] αἱ Παρνασσίδες· Κωρύκιον γὰρ 10
ἄντρον ἐν Παρνασσῷ.

1130 Κασταλίας] πηγὴ ἐν Παρνασσῷ.

Fol. 62a 1131 Νύσσα Φωκίδος ὄρος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι
πολλαὶ Νύσσαι.

1132 κισσῆρεις] κισσοφόροι.

1133 γλωρά τ' ἀκτὰ] ἢ τὸ ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος
ἢ τὸ ἐν Παρνασσῷ· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ
ἔμπελος ἡ καθ' ἐκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἑω βό-
τρυν φέρει περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ὄμφακας, ἐτρυ-
γᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν. 20

1135 εὐαζόντων· ὑμνούντων, μετὰ εὐφημίας εὐοῖ
λερόντων ὅς ἐστιν ὕμνος Διονύσου.

1136 ἐπισκοποῦντ' ἀγνιάς] γράφε ἐπισκοποῦντα
γυῖας.

1137 τὰν] ἤν. 25

1139 κεραννία] κεραννοβλήτω.

1142 μολεῖν] λείπει θέλησον· ἢ ἀπαρέμφατον ἀντὶ
προστακτικοῦ.

13 ἄλλαι] Euboica, Thracia, al. — 18 ἢ καθ' ἐκάστην
ἡμέραν κ. ἔ.] cf. Sophocl. fr. 235. — 21 εὐοῖ L.

1143 Παρνησίαν | ὑπὲρ κλιτὺν] ἀντὶ Παρνησίας
ἀπὸ κλιτύος.

1145 ἢ στονόεντα πορθμόν· ἢ στονόεντος διὰ
πορθμοῦ· καὶ ὁ ποιητῆς

5 ὁ δ' ἔστεινεν οἷδαμι θύων·

στονόεντα δὲ τὸν ἡχώδῃ διὰ τὰ κύματα· πορθμὸν δὲ
ἔνιοι τὸν ἀπ' Εὐβοίας εἰς Βοιωτίαν, οἱ δὲ τὴν Σικε-
λικὴν θάλασσαν.

οἷον διὰ γῆς ἢ δι' ὑγρᾶς.

10 1146 ἰὼ πῦρ πνεόντων | χοραγέ· τῶν πυρπνόνων
ἄστρον χορηγέ· καὶ γὰρ αἰθέριος τιμᾶται ὥς καὶ Εὐ-
ριπίδης ἐν Βάκχαις φησὶν αὐτὸν ἐν αἰθέρι κατοικεῖν.
ἄλλως· χοραγὲ τὸν χορὸν ἔγων· ἢ τῶν ἄστρον χορηγέ·
κατὰ γὰρ τινα μυστικὸν λόγον τῶν ἀστέρων ἔστι χορηγός.

15 1147 καὶ νυχίων | φθεγμάτων· τῶν ἐν νυκτὶ εὐφη-
μιῶν καὶ ὕμνων· ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ Διουνυσιακαὶ χοροὶ αἰ-
γίνονται ὅθεν καὶ νυκτέλιος· καὶ Εὐριπίδης

νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ' ἔχει σκότος.

1151 περιπόλοις· ταῖς ἱεραῖαις, ταῖς σαῖς ἀκολού-
20 θοῖς· καὶ ἐν Νάξῳ γὰρ τιμᾶται ὅτι ἐκεῖ τῇ Ἀριάδνῃ
συνεγέμετο.

1152 αἶ σε] λείπει ἢ περὶ ἴν' ἢ αἵτινες περὶ σέ.

1156 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στέντα· ὁπωςδήποτε βεβιω-
κότα εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως.

2 ἀπὸ] ὑπὸ L, correxi. — 5 ll. ψ 230. θύων L. — 7
ἀπ' ὅπ' L, corr. Br. — 9 ad v. 1142 adscripta in L, corr.
Lasc. — 11 χορηγέ] ἐπίσκοπε L, correxi. — 12 Βάκχαις] v.
1078. — 17 νυκτέλιος] Nonn. Dionys. 9, 114. — 18 Bacch.
v. 486.

1158 καταρρέπει] πίπτει· καταβάλλει· γράφε δὲ
καταρρέπει ὃ ἐστὶ πίπτειν ποιεῖ.

1161 ὥς ἐμοῖ] λείπει ἐδόκει.

1165 ἀφείται] ἀπολέλνται, ἀπόλλνται.

ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύβοις ἢ 5
ἀπὸ τῶν ἀλιέων· βόλος γὰρ ἡ τοῦ δικτύου ἄφεςις.

1166 προδῶσιν] ἀπολέσωσιν.

οὐ τίθημι' ἐγώ· οὐ τίθημι, φησὶν, ἐν τοῖς ξῶσιν
τὸν τοιοῦτον οἶον οὐ νομίζω ξῆν ἐκείνουν τὸν ἄνδρα
ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί. 10

1169 ξῆ· ἀντὶ τοῦ ξῆδι προστακτικῶς.

1170 οὐδ' ἂν ἀχρήστου τινὸς πριαίμην τὰ ὑπόλοιπα.

1173 τούτοις δὲ τοῦ θανεῖν αἵτιοι ἐγένοντο οἱ
ξῶντες.

1176 χ.

τὸ χ ὅτι ἐρωτᾷ

πότερα πατρώας ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς

ἀκούσας ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν.

Pol. 62b

1180 Εὐρυδίκην] Ἑσίοδος Ἑνιόχην αὐτὴν καλεῖ

ἔκετο δ' ἐς Κρείοντα καὶ Ἑνιόχην. 20

ῥμοῦ· ἐγγύς.

1182 κλύουσα παιδὸς] λείπει ἡ περί.

τύχη] ὃ ἐστὶν ἐκ τύχης.

1185 εὐγμάτων προσήγορος] δι' εὐχῶν προσαγο-
ρεύουσα. 25

2 καταρρέπει] καταρρέπειν L, corr. Br. κατατρέπει Wolf-
fius p. 183. — 4 et 5] ad v. 1168 adscripta in L, corr. Lasc.
— 5 κύ*βοις L. — 6 βόλος] Theocrit. I, 40. — 20 Seut. v.
83. Κρείοντα L.

1186 ἀνασπαστοῦ] δυσχερῶς ἀνασπώμενης καὶ
ἀνοιγομένης.

1189 ἀποπλήσσομαι] ἐκπλήττομαι.

1193 παρήσω] παραλιμπάνω.

5 1194 μαλθάσσοιμ'] ἀπατήσαιμι.

1195 γνώμη.

1197 νηλεές] ἐλέους μὴ τυχόν.

1199 καὶ τὸν μὲν] πρὸς τὸ ἐξῆς, καὶ τὸν μὲν
λούσαντες.

10 ἐνοδίαν θεὸν] τὴν Ἑκάτην ἢ τὴν Περσεφόνην.

1202 θαλλοῖς] ξύλοις.

συγκατήθομεν] συγκατεκαίομεν.

1203 ὀρθόκρανον] ὑψηλόν.

1205 νυμφεῖον] τὸν νυμφῶνα.

15 1207 ἀκτέριστον] τὸν κακοκτέριστον τῆς Ἀντιγό-
νης τόπον· ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια.

1208 μολῶν] (μ)αθ(ών).

1209 τὰ κακὰ σύμβολα τῆς βοῆς περιστοιχίζεται.

1215 ἔτ' ἄσσον] προσέλθετε.

20 1216 ἄρμον χώματος λιθοσπαδῇ] τὴν ἐκ λίθων
ἄρμονίαν τοῦ τάφου ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος
τὸ ἡρμοσμένον λίθοις.

ὥς λίθου ἀποσπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ Αἴμων·
ἢ ὑμεῖς ἀποσπάσαντες ἀθρήσατε.

25 1218 ἢ θεοῖσι κλέπτομαι] ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ θεῶν.

1220 ἡθροῦμεν] ἐθεωροῦμεν.

1222 μιτρώδῃ βρόχον ὅστις ἦν αὐτῇ ζώνη.

σινδόνος] ἀπὸ σινδόνος.

καθημμένην] τὸν τράχηλον δεδεμένην.

16 τόπον] τάφον? — 27 βρόχον] λέγει addit Lasc. — 23
ἀπὸ σινδόνος] legitur in L post ζώνη; separavi.

Schol. in Sophocl. vet. ed. Papageorgius.

Fol. 63 a

1232 πτύσας προσώπων: οἶον ἀποστραφεῖς καὶ
σκυθρωπάσας καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμενος,
οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ πατρὶ ὥς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ
συνηθείᾳ φαμέν κατέπτυσεν αὐτοῦ ὃ ἐστὶ κατεφρόνησεν
τῶν λόγων αὐτοῦ· οὐχ εἴλεκεν δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ
πατρὸς ὥσπερ ᾤετο· εἶπεν γὰρ ἄνω

ἢ δ' οὖν θανεῖται καὶ θανούσ' ὀλεῖ τινα·

ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει.

1233 διπλοῦς κνώδοντας: ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς·
ἄμφηκες γὰρ τὸ ξίφος· κνώδων δὲ τὸ ὄξύ τοῦ ξίφους 10
παρὰ τὸ καίνειν τοῖς ὁδοῦσι.

1236 τὸ ἔγχος οἱ τραγικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμ-
βάνουσιν.

1239 φοινίου σταλάγματος: τὴν πνοὴν τοῦ φοι-
νίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ ὃ 15
ἐστὶν αἷμα ἐξέπνευσεν.

1240 τὰ νυμφικὰ | τέλη] τοὺς γὰρ γαμοῦντας τε-
λείους ἐκάλουν.

1246 νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρη-
νεῖν ἀλλ' ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαυνίδων. 20

1250 οὐκ ἀνόητος, φησὶν, ὑπάρχει ὥστε δημοσίᾳ
ὀδύρεσθαι· ἀμαρτάνειν δὲ λέγει νῦν τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν.

1253 ἀλλ' ἔσω ἀπελθόντες μαθησόμεθα μή τι καὶ
μανιώδες κρύφα βουλευέται ἀνελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένην.

1257 ἐφῆκει] ἀντὶ τοῦ ἦκει.

1258 μνήμα: τὸν νεκρόν.

1259 οὐ δι' ἄλλον ἀποθανόντα, οὐκ ἐξ ἄλλου
νεκρωθέντα.

1262 θανατόεντ'] θανάτου ἄξια ἢ θανάτου αἷτια.

7] v. 751. — 19 βούλεσθαι] βολήσεσθαι?

1265 ἀνολβα] ἀνωφέλῃτα.

1266 νέα ἡλικία καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετελεύ-
τηκας.

1270 ἰδεῖν] γράφε ἔχειν.

5 1274 ἀγρίαις ὁδοῖς] ἀγρίαις ὁρμαῖς.

Fol. 63b

1275 τὴν χαρὰν λὰξ πατήσας.

λακπότητον] τὴν μεθ' ὕβρεως ἀπωθουμένην ἢ
τὴν μεγάλως καταπατουμένην.

1279 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων] ὡς τοῦ
10 Κρέοντος τὸν παῖδα βαστάζοντας.

1282 παμμήτωρ] ἢ κατὰ πάντα μήτηρ· ἐμφαντι-
κῶς δὲ εἶπεν ὅτι καὶ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη
μὴ ἐλομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον.

1286 κακάγγελτα] κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα.

15 1288 ἐπέχειρογράφω] ἐπέσφαξας.

1291 σφάγιον — γυναικεῖον — μῦθον· τὸν ἀπὸ
σφαγῆς τῆς γυναικὸς μῦθον.

ἐπ' ὀλέθρου· τοῦ Αἴμονος.

1293 ἐγκέκλεισται ἡ γυνή.

20 1298 τὰδ' ἐναντία] γράφε τόνδ' ἐναντα.

1301 ὀξύθηκτος] ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγὴν.

βωμία πέριξ] ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη·
παρὰ τὸν βωμὸν προπετής.

1302 λύει κελαινὰ βλέφαρα] ἀπόλλυται.

25 1303 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κ. ἐ.] ὡς αὐ-
τῆς προγαμηθείσης Μεγαρεῖ τινι πρὸ τοῦ Κρέοντος·
οἱ δὲ φασὶ τοῦ Μενοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑαυτόν·
πρότερον γὰρ Μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο· ἐν δὲ τῷ τυράννῳ
Οἰδίποδι καὶ αὐτὸς Μενοικέα αὐτὸν καλεῖ.

11 ἐμφαντικῶς L, corr. Lasc. — 19 ἐκκινυλεῖται Ellendtius;
an ἐκκινυλήται? — 28 ἐν δὲ τῷ τυράννῳ Οἰδίποδι] ibi

1305 ἐφυνμήσασα] καταρασαμένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ.

1307 ἀνέπταν] ἐσείσθην, ἐταράχθην.

1308 ἀνταίαν] γράφε καιρίαν.

1312 τῶνδε κἀκείνων] τοῦ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν.

1313 πρὸς τῆς θανούσης κ. ἐ.] κακῶς ἐλέγον <πρὸς> τελευτώσης αὐτῆς· ἐνομίζον, ἐπεγράφον.

1314 τίνι τρόπῳ, φησίν, ἐλύετο καὶ ἐφέρετο εἰς φονάς; ἀντὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσεν; 10
ἐν φοναῖς] εἰς φονάς.

1317 οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει ὃ ἐστὶ τοῦ σοῦ φόνου οὐδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἄλλ' ἐμέ.

Fol. 64a 1325 τὸν οὐκ ὄντα ὄλως, μᾶλλον δὲ μηδένα. 15

1326 κέρδη παραινεῖς εἴ τι κέρδος: κέρδος μεταφωνεῖς τὸν θάνατον· παρὰ τούτου γὰρ τὰ κράτιστα ἀπαλλέσσεται καὶ βράχιστα γίνεται τοντέστιν ἐλάχιστα [γίνεται]. ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτω, τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακὰ ἢ οὕτω, τὰ ἐν 20 ποσὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ἢ κράτιστά ἐστιν ἢ οὕτω, βραχέα γὰρ τὰ κακὰ ἂν τις ἀναχωρῇ [ἢ] τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστι· τὸ γὰρ ταχέως φεύγειν τὰ ἐν ποσὶ κακὰ κράτιστόν ἐστι.

1328 βράχιστα] γράφε κράτιστα.

25

κράτιστα] γράφε βράχιστα.

1329 ὁ ἐμὸς θάνατος ὁ μείζων τούτων τῶν κακῶν.

(v. 69. 85) Menoeceus non filius sed pater Creontis est. — 8 πρὸς addidi. — 19 γίνεται inclusit M. Schmidtus. — 22 ἢ — ἐστι] incl. M. Schm. — 27 μείζων] μείων Wexius.

1330 *τερμίαν*] τῆς τελευτῆς παρασκευαστικὴν
τέρμα γὰρ τὸ τέλος.

1334 *μέλλοντα*] δεύτερα.

1335 *ὅτοις*] τοῖς θεοῖς.

5 1336 ὦν βούλομαι τυχεῖν ταῦτα ἡϋξάμην.

1341 σέ τ' αὐτάν] τὴν Εὐρυδίκην.

1344 πάντα γὰρ | λέχρια: πλάγια καὶ πεπτωκότα,
τὰ μὲν ἐν χερσὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

1347 *δυσκόμιστος*] ἀφόρητος.

10 1348 πολλῷ τὸ φρονεῖν: τὸ καλῶς φρονεῖν πρῶ-
τόν ἐστιν εὐδαιμονίας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον.

1350 αἱ μεγαλορρημονίαι τῶν ὑπερηφάνων τιμω-
ρίας μερίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι τελευταῖον
διδάσκουσι τὸ φρονεῖν· καὶ ὁ ποιητὴς

15 *δεχθὲν* δέ τε νήπιος ἔγνω.

1351 ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη
ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἴμονος ἔρωτα ἐξεδόθη
πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τοῦναντίον.

12 *μεγαλορρημονίαι* L, corr. Iuntina; sed etiam ἀντόριζα
legitur in scholio v. 714. — 15 Π. q 32. — 16 comparandum
cum his Antig. argum. II p. 18, 23: *κείται ἢ μυθοποιία καὶ*
παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ, πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ
Αἴμονος (τῷ Αἴμονι apogr. Dresd.) δίδεται πρὸς γάμον κοινῶν
καὶ τέκνον τίκει τὸν Αἴμονα.